

Inter-Parliamentary Union

For democracy. For everyone.

Empowered lives.
Resilient nations.

รัฐสภา
และเป้าหมาย
สู่การพัฒนา
ที่ยั่งยืน

ชุดเครื่องมือ
ประเมินตนเอง

ลิขสิทธิ์ของสหภาพรัฐสภา (Inter-Parliamentary Union) พ.ศ. 2559

ห้ามบุคคลใดนำไปใช้ประโยชน์ทางพาณิชย์ เนื้อหาทั้งหมดหรือบางส่วนของเอกสารสิ่งพิมพ์ฉบับนี้สามารถนำมาผลิตซ้ำได้ ตราบเท่าที่แสดงลิขสิทธิ์และแหล่งอ้างอิงไว้อย่างถูกต้องชัดเจน โดยห้ามมิให้ดัดแปลงใด ๆ ทั้งนี้ การนำเนื้อหาส่วนใดของเอกสารฉบับนี้ไปใช้ ขอความกรุณาแจ้งให้สหภาพรัฐสภาได้รับทราบด้วย งานแปลนี้ทำขึ้นอย่างไม่เป็นทางการ โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติเป็นผู้รับผิดชอบต่อเนื้อหาหรือความถูกต้องของงานแปลนี้

ISBN: 978-92-9142-822-9

จัดวางอาร์ตเวิร์คและพิมพ์โดยบริษัท สแกนต์-มีเดีย คอร์ปอเรชั่น จำกัด

หัวข้อ

บทนำ	3
เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนคืออะไร	5
โครงสร้างการทำงานรูปแบบใหม่	6
การปรับใช้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนภายในท้องถิ่น	10
การมีส่วนร่วมของรัฐบาลเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	12
กระบวนการโดยรวม	13
การประเมินความพร้อมในการดำเนินงานของรัฐบาล – จุดเริ่มต้นอยู่ที่ไหน?	17
คุณควรนำการประเมินผลตนเองในการขับเคลื่อน SDG มาใช้เมื่อไหร่?	17
ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการประเมินตนเอง เป็นใครบ้าง?	18
กระบวนการประเมินตนเอง มีการจัดการอย่างไร?	19
คำถามสำหรับการประเมินตนเอง	23
คำถามที่ 1: การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ SDGs ภายในรัฐบาล	23
คำถามที่ 2: การนำ SDGs ในระดับสากลไปถ่ายทอดสู่ระดับท้องถิ่น	25
คำถามที่ 3: การนำหลักการ SDGs มาเป็นกลไกในการทำงานของรัฐบาล	28
คำถามที่ 4: การบัญญัติกฎหมายสนับสนุน SDGs	31
คำถามที่ 5: การจัดหาแหล่งระดมเงินทุนเพื่อสนับสนุน SDGs	34
คำถามที่ 6: การติดตามสังเกตผลลัพธ์ของ SDGs	36
คำถามที่ 7: การประสานความร่วมมือกับประชาชน	40
คำถามที่ 8: การดูแล และกำกับให้การดำเนินการตาม SDGs ตอบสนองต่อภาวะเปราะบาง การด้อยโอกาส และความเสี่ยงต่าง ๆ มากที่สุด	42
ข้อมูลอ้างอิง	46
กติกกรมประกาศ	48

เราตระหนักถึงบทบาทที่สำคัญของรัฐบาลแห่งชาติทั้งในด้านการตรากฎหมายและการพิจารณางบประมาณ รวมถึงบทบาทของรัฐบาลที่มีต่อการดูแลรับผิดชอบการดำเนินการตามข้อตกลงของเราให้เป็นจริง ...

“พวกเราในฐานะประชาชน” ขอให้ถ้อยแถลงในคราวการเสนอธรรมนูญแห่งสหประชาชาติ (Charter of the United Nations) ว่า “พวกเราในฐานะประชาชน” ได้แสดงความมุ่งมั่น และปวารณาตนร่วมขับเคลื่อนปฏิบัติการไปด้วยจนถึง ปี 2573 (2030) โดยในปฏิบัติการของพวกเรา ต้องได้รับความร่วมมือจากรัฐบาล ตลอดจนรัฐบาล หน่วยต่าง ๆ ของสหประชาชาติ และองค์กรระหว่างประเทศอื่นๆ หน่วยงานรัฐในท้องถิ่น ชนเผ่าพื้นเมือง ภาคประชาสังคม ธุรกิจและภาคเอกชน ประชาคมวิชาการ และวิทยาศาสตร์ - รวมถึงประชาชนทุกคน

วาระปี 2573 สำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

ประกาศ ณ วันที่ 25 กันยายน 2558 นครนิวยอร์ก

วาระปี 2573 สำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนแสดงความมุ่งมั่นในเวทีระดับโลกในการขจัดความยากจน รวมถึงการทำให้ความอย่างยั่งยืนนี้ ครอบคลุมทุกพื้นที่ทั่วโลก ซึ่งวาระดังกล่าวได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการในการประชุมสุดยอดผู้นำที่จัดขึ้นโดยองค์การสหประชาชาติ เมื่อเดือนกันยายน 2558 ซึ่งกำหนดหลักการสำคัญของการพัฒนาอย่างยั่งยืนไว้ 17 ประการ รวมทั้งอีก 169 เป้าหมายสำคัญที่ต้องดำเนินการภายใต้วาระที่มุ่งหวังผลสำเร็จสูงสุดนี้ด้วย

เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน คือ ต้องการยกระดับให้เป็นวาระแห่งชาติเพื่อประโยชน์ของมวลมนุษยชาติ เป็นการดำเนินการตามความพยายามที่ผ่านมา การกำหนดวาระลดความยากจนซึ่งเรียกว่า “เป้าหมายของการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ” ซึ่งปรารถนาให้มนุษย์ทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกัน และเกิดความเสมอภาคในทางเพศ รวมถึงสิทธิที่เท่าเทียมกันของสตรีและเด็ก ทั้งนี้ครอบคลุม 3 เสาหลักของการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมด้วย ทั้งนี้ แม้ว่าเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนจะไม่ผลผูกพันทางกฎหมายก็ตาม แต่รัฐบาลต่าง ๆ ถือเป็นคำมั่นในการนำไป

ปฏิบัติอย่างสุดความสามารถ เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดลำดับความสำคัญของแต่ละประเทศ

วาระปี 2573 และเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นผลมาจากการร่วมประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการเจรจาเป็นเวลายาวนานหลายปี โดยสหภาพรัฐสภา (IPU) สำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) รัฐสภาแห่งชาติและสมาชิกรัฐสภาหลายร้อยคนมีบทบาทและแสดงการสนับสนุนอย่างแข็งขันมาโดยตลอดเพื่อให้การดำเนินการสามารถบรรลุเป้าหมายอย่างเท่าเทียมกัน และมีความเป็นประชาธิปไตย

จุดประสงค์ของชุดเครื่องมือประเมินตนเองนี้ เพื่อช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานของรัฐสภาและเหล่าสมาชิก ดังนี้

- การประเมินความพร้อมในการมีส่วนร่วมกับเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน
- การกำหนดกลยุทธ์ กลไก และความร่วมมือเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนการดำเนินการตามเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

การออกแบบชุดเครื่องมือนี้เป็นไปเพื่อให้สมาชิกรัฐสภานำไปเป็นแนวทางปฏิบัติและนับว่าเป็นโอกาสที่ดีในการได้ฝึกฝนเรียนรู้ ซึ่งจะทำให้สมาชิกรัฐสภาสามารถจัดตั้งระเบียบวาระใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังสามารถนำหลักการต่าง ๆ ไปสู่กระบวนการทางกฎหมายต่อไป ชุดเครื่องมือนี้ไม่มีผู้ใดมีสิทธิ์เป็นเจ้าของตามกฎหมาย แต่ถูกออกแบบมาเพื่อใช้กับรัฐสภาทุกแห่ง ไม่ว่าจะระบบการเมืองและขั้นตอนการพัฒนาของรัฐสภานั้นๆ จะเป็นอย่างไรก็ตาม การประเมินตนเองเป็นวิธีการที่รัฐสภาสามารถใช้เพื่อเริ่มต้นกระบวนการในการบริหารจัดการภายในของตนเอง และรวมถึงเป็นการประเมินความพร้อมสำหรับการมีส่วนร่วมในเป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยสรุปการประเมินตนเองของรัฐสภาควรต้องพิจารณาถึงการจัดลำดับความสำคัญในการปฏิรูปและแก้ไขกฎระเบียบเพื่อให้ตอบสนองต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จุดสูงสุดของเป้าหมาย คือ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่ารัฐสภามีความพร้อมอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติภารกิจให้บรรลุผลตามเป้าหมายในวาระปี 2573

เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืนคืออะไร

เรามีความยินดีกับวาระใหม่ปี 2573 สำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งได้เกิดขึ้นพร้อมกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 ประการ การขจัดความยากจนเป็นเป้าหมายหลักในวาระใหม่นี้ควบคู่ไปกับการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เราขอชื่นชมความพยายามในการขับเคลื่อนวาระนี้ เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงและไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง รวมถึงการดูแลผู้ด้อยโอกาสซึ่งเปราะบางที่สุด แน่ใจว่า การจะประสบความสำเร็จได้ การพัฒนาที่ยั่งยืนจำเป็นต้องให้มนุษย์เป็นศูนย์กลางของการตัดสินใจ กำหนดเป้าหมายและต้องทำให้บรรลุผลสำเร็จ เพื่อความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทั้งนี้ จำเป็นต้องคำนึงถึงข้อจำกัดทางด้านสิ่งแวดล้อมด้วยเช่นกัน ประชาชนควรเป็นเจ้าของและต้องมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ ประชาชนคือบุคคลผู้มีสิทธิและควรต้องแสดงความรับผิดชอบต่อผู้อื่นรวมถึงสิ่งแวดล้อมอีกด้วย เราทุกคนต้องอุทิศสรรพกำลัง เราพึงร่วมลงทุนในสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้น โดยถือเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของพวกเรา

บทบาทของความเป็นประชาธิปไตยเพื่อสันติภาพและการพัฒนาที่ยั่งยืน การสร้างโลกในแบบที่ประชาชนต้องการเป็นคำแถลงการณ์ในการประชุมโลกครั้งที่ 4 ของประธานรัฐสภา วันที่ 2 กันยายน 2558

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 ประการกับเป้าหมายย่อย 169 เป้า ของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ออกแบบมาเพื่อสรุปสามเสาหลักของการพัฒนาที่ยั่งยืน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม พวกเขามีโครงสร้างนโยบาย ที่ครอบคลุมซึ่งสามารถนำไปใช้กับประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศที่กำลังพัฒนา เป้าหมายมีตั้งแต่การขจัดความยากจนโดยสิ้นเชิง ไปจนถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการสร้างความเท่าเทียมทางเพศไปจนถึงการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริโภคและการผลิต (ดูภาพกราฟิก) ทั้งนี้ มีการออกแบบและกำหนดตัวชี้วัดระดับโลก เพื่อนำมาใช้ในการติดตามความคืบหน้าการดำเนินการตามเป้าหมายต่าง ๆ

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS

วาระปี 2573 กำหนดให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการพัฒนา พร้อมเรียกร้องให้รัฐบาล รัฐสภา และผู้มีส่วนร่วมอื่น ๆ ออกแบบกฎหมาย และโครงการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ทำลาย การแยกส่วนนโยบาย ยกระดับการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และต้องไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

โครงสร้างการดำเนินงานรูปแบบใหม่

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนมิได้ให้ความสำคัญเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง โดยเฉพาะในการกำหนดเป้าหมายใหม่ที่มีความทะเยอทะยานเท่านั้น แต่ยังเป็นการแก้ปัญหาที่สาเหตุด้วยเช่นกัน นับเป็นครั้งแรกที่ข้อตกลง ในระดับนานาชาติได้ยอมรับถึงความเป็นศูนย์กลางที่มีประสิทธิภาพ ครอบคลุมและเป็นสถาบันที่ต้องรับผิดชอบในกระบวนการพัฒนา เป้า หมายที่ 16 หรือที่เรียกว่า เป้าหมายการปกครองที่ IPN และ UNPD แสดงให้เห็นมาอย่างยาวนานว่า การปกครองในแบบประชาธิปไตยไม่ได้ เป็นเพียงจุดจบในตัวเองแต่หมายรวมถึงการพัฒนาที่ยั่งยืน สันติภาพและความยุติธรรมด้วย ในฐานะที่รัฐสภาเป็นสถาบันนิติบัญญัติ

ที่เกี่ยวข้องกับการออกกฎหมายและเป็นตัวแทนของประชาชน รัฐสภาจึงต้องมีส่วนร่วมในการกำกับดูแลเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายนี้

เป้าหมายที่ 10 ก็เป็นอีกหนึ่งเป้าหมายที่สำคัญในการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยตระหนักดีว่าความเหลื่อมล้ำที่เพิ่มมากขึ้นถือเป็นภัยคุกคามต่อโครงสร้างระบบเศรษฐกิจและสังคมและมีความมุ่งหวังที่จะให้ประเทศต่างๆ ดำเนินการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ เป้าหมายที่ 5 (ความเท่าเทียมทางเพศและสิทธิของสตรีและเด็ก) เป็นส่วนประกอบส่วนหนึ่งของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่คาดหวังสังคมที่ปราศจากการเลือกปฏิบัติโดยมุ่งเน้นไปที่การดำรงชีวิตที่ปราศจากความรุนแรง โดยเฉพาะในเป้าหมายที่ 5 ที่ซึ่ง IPN และ UNDP ต่างเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นส่วนที่ต้องให้ความสำคัญในลำดับแรก

การพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจเพื่อให้ทุกคนได้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข คือการที่ผู้หญิงและผู้ชาย เด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชายมีสิทธิที่เท่าเทียมกันได้ รับโอกาสอย่างเสมอภาคและมีความรับผิดชอบร่วมกัน เราต้องทุ่มเทสรรพกำลังร่วมกันผลักดันเพื่อให้ผู้หญิงและเด็กผู้หญิงได้รับสิทธิในทางเพศที่เท่าเทียมกันในปี 2573¹

วาระปี 2573 สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงทางความคิดของการพัฒนาจากการตอบสนองความจำเป็นพื้นฐานยกระดับสู่การส่งเสริมสิทธิมนุษยชน ปฏิญญาวาดด้วยสิทธิในการพัฒนา ปี 2529 (The 1986 Declaration on the Right to Development) ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าสิทธิที่จะได้รับการพัฒนาเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานโดยกำหนดให้มนุษย์เป็นศูนย์กลางของกระบวนการพัฒนา กำหนดให้รัฐในฐานะหน่วยหลักผู้มีหน้าที่ (duty-holder) ต้องดำเนินการเพื่อสร้างการยอมรับในด้านสิทธิมนุษยชนโดยรวม โดยปฏิญญาวาดด้วยสิทธิในการพัฒนากำหนดสิทธิของประชาชนในการพัฒนาว่า “เป็นสิทธิอันชอบธรรมของมนุษย์ทุกคนที่ไม่อาจเพิกถอนได้ และประชาชนทุกคนมีสิทธิที่จะมีส่วนร่วม สร้างสรรค์ และได้รับ

---

1 การอ้างประธาธิปไตยไว้ในบริการสันติภาพ และการพัฒนาอย่างยั่งยืน : การสร้างโลกตามที่ต้องการ. ปฏิญญาของการประชุมระดับโลกครั้งที่ 4 ของโฆษกรัฐสภา, วันที่ 2 กันยายน 2558

เป้าหมายที่ 16: สันติภาพ สถานันที่มีความเข้มแข็งและเที่ยงธรรม – ภาพรวม

การศึกษาเรียนรู้จากเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยเฉพาะเป้าหมายที่ส่งเสริมให้สังคมเกิดความสงบสุขเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน การสร้างระบบกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและสามารถตรวจสอบได้รวมถึงการทำให้ทุกสถาบันเป็นมาตรฐานเดียวกัน

เป้าหมาย 2 ด้านที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของรัฐสภาได้แก่

- เป้าหมายที่ 16.6 การเป็นสถาบันที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ในทุกระดับ
- เป้าหมายที่ 16.7 การตอบสนอง ความครอบคลุม การเป็นตัวแทนและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกำหนดมาตรฐานให้อยู่ในระดับเดียวกัน

หลักการสำคัญของการปกครองในระบบประชาธิปไตย เช่น หลักนิติธรรม ความยุติธรรม การมีเสรีภาพในการรับข้อมูลข่าวสาร

รัฐสภาจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการ รวมถึงการกำกับดูแลรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งหมด แต่ยังคงต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษในการพัฒนาสถาบันตนเองตามเป้าหมายที่ 16.6 และเป้าหมายที่ 16.7 ตัวอย่างเช่น รัฐสภาสามารถทำงานร่วมกับหน่วยงานสถิติแห่งชาติเพื่อเป็นตัวชี้วัดจัดลำดับความสำคัญของการพัฒนาตนเองในการสนับสนุนเป้าหมายที่ 16.6 และเป้าหมายที่ 16.7

ประโยชน์จากการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง ซึ่งเป็นสิทธิและเสรีภาพของมนุษย์ทุกคนที่สามารถกระทำได้”²

การแปลความหมายกรอบการทำงานในระดับโลกให้เป็นวาระแห่งชาติได้นั้น ต้องอาศัยความพยายามร่วมกัน สังคมทุกภาคส่วนต้องมีส่วนร่วมกัน โดยเริ่มต้นจากประชาชนเอง ปัจจัยสำคัญของวาระปี 2573 คือ การที่ประชาชนของทุกรัฐต้องมีส่วนร่วมเริ่มตั้งแต่การออกแบบนโยบายจนถึงการติดตามผลการดำเนินงาน รัฐสภาระดับชาติและระดับภูมิภาคต้องร่วมกันส่งเสริมกระบวนการทำงานนี้

2 ปฏิญญาว่าด้วยสิทธิในการพัฒนา (Declaration on the Right to Development) : www.un.org/documents/ga/res/41/a41r128.htm

องค์ประกอบของวาระปี 2573

วาระปี 2573 เป็นการกำหนดวิสัยทัศน์ในระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน นอกจากนี้ยังเสริมด้วยข้อตกลงระหว่างประเทศเพิ่มเติมอีก 3 ฉบับ เกี่ยวกับการจัดหาเงินทุนสำหรับการพัฒนา การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศและลดการเสี่ยงภัยพิบัติ เรียบรู้งร่วมกัน กำหนดกรอบการทำงานให้ครอบคลุมแล้วขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืนไปข้างหน้าพร้อมกัน

- **วาระปฏิบัติแอดดิสอะบาบา (Addis Ababa Action Agenda)³** เอกสารผลลัพธ์การประชุมนานาชาติ ครั้งที่ 3 ว่าด้วยการจัดหาเงินทุนเพื่อการพัฒนา (กรกฎาคม 2558) เป็นการกำหนดกรอบการทำงานระดับโลกเพื่อระดมทรัพยากรที่คาดว่าจะมีมูลค่าล้านล้านดอลลาร์ ซึ่งจะนำมาใช้เป็นเงินทุนในการพัฒนาที่ยั่งยืน ที่นำไปสู่การพัฒนาความร่วมมือกันในการจัดการภัยพิบัติระหว่างประเทศ การค้า รวมถึงการปฏิรูปสถาบันและกฎระเบียบต่าง ๆ วาระนี้เชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 17 (การเสริมสร้างความเข้มแข็งวิธีการดำเนินงาน)
- **ข้อตกลงปารีสว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ (Paris Agreement on Climate Change)⁴** รัฐบาลต่าง ๆ ลงมติรับข้อตกลงดังกล่าวในเดือนธันวาคม 2558 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อควบคุมอุณหภูมิของโลกที่เพิ่มขึ้นให้อยู่ในระดับค่าเฉลี่ยไม่เกิน 2 องศาเซลเซียส เมื่อเปรียบเทียบกับยุคก่อนอุตสาหกรรม การเพิ่มขึ้นมากไปอาจนำไปสู่ความเสียหายอย่างใหญ่หลวง และมีผลต่อการพัฒนาของมนุษย์ ข้อตกลงดังกล่าวกำหนดให้ทุกประเทศดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ประจักษ์ในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกซึ่งเป็นสาเหตุหลักของการเกิดสภาวะโลกร้อน นอกจากนี้ยังขยายไปถึงเป้าหมายที่ 13 ในการพัฒนาที่ยั่งยืนอีกด้วย (การต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ)
- **กรอบการทำงานเซนไดเรื่องการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ (Sendai Framework on Disaster Risk Reduction)⁵** บรรดาผู้นำได้ลงนามรับรองข้อตกลงฉบับนี้เมื่อเดือนมีนาคม 2558 ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความร่วมมือกันในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ ในการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ เป็นที่ตระหนักดีว่า

3 <https://sustainabledevelopment.un.org/frameworks/addisababaactionagenda>

4 <https://sustainabledevelopment.un.org/frameworks/parisagreement>

5 <https://sustainabledevelopment.un.org/frameworks/sendaiframework>

ภัยพิบัติเป็นอุปสรรคต่อการทำงานของงานพัฒนาจึงจำเป็นต้องทำให้ความเสี่ยงลดน้อยลงรวมไปถึงการฟื้นฟูซึ่งต้องปฏิบัติตามหลักการคือต้องดีกว่าเดิม กรอบการทำงานนี้ได้รับการยอมรับ โดยเฉพาะบทบาทสมาชิกรัฐสภาในการสร้างความเชื่อมั่นในการระดมทรัพยากรและการกำกับดูแล⁶

การปรับใช้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนภายในท้องถิ่น

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นการออกแบบในลักษณะที่ครอบคลุมในวงกว้าง มีจุดมุ่งหมายในการช่วยเหลือและการประสานความร่วมมือในนโยบายระดับชาติ (รวมถึงการหาทางออกร่วมกัน) เพื่อนำไปสู่การมีวิสัยทัศน์ร่วมกันเพื่อมวลมนุษยชาติ ดังนั้น แต่ละรัฐจึงต้องระบุลำดับความสำคัญภายในรัฐของตน โดยเฉพาะในส่วนที่เป็นเป้าหมายสำคัญต่าง ๆ เพื่อกำหนดแนวทางให้เกิดผลสำเร็จในระดับชาติ

ทั้งนี้ เพื่อปรับใช้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนภายในท้องถิ่น แต่ละประเทศควรบุกเบิกหรือริเริ่มแผนพัฒนาภายในประเทศ โดยกำหนดเป้าหมาย และเป้าหมายของประเทศที่เชื่อมโยงความสำเร็จจากตัวชี้วัดความก้าวหน้าในระดับท้องถิ่น เพื่อเป็นการรวบรวมบันทึกจากพื้นที่ โดยประชาชนควรมีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิดในกระบวนการนี้ รัฐสภามีบทบาทสำคัญในเรื่องนี้ เพื่อดูแลให้มั่นใจว่าเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของชาติจะสะท้อนถึงความต้องการเฉพาะท้องถิ่นรวมถึงสถานการณ์เฉพาะกลุ่ม

นโยบายในการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนควรพิจารณาในหลาย ๆ ด้านประกอบกัน โดยพิจารณาความจำเป็นในการพัฒนามนุษย์ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมหรือสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างเช่น นโยบาย

6 อังแล้ว, 27(e): “[เพื่อ]...ส่งเสริมการตรวจสอบของประชาชนทั่วไป และส่งเสริมการหรือ พูดคุยเชิงโครงสร้างนโยบาย รวมถึงการดำเนินการใด ๆ โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายงานความก้าวหน้าของแผนปฏิบัติการระดับชาติ และระดับท้องถิ่น สำหรับการลดความเสี่ยงภัยพิบัติ” 27(i): “ดำเนินการหนุนเสริมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพื่อสนับสนุนการดำเนินการลดความเสี่ยงต่อภัยพิบัติ โดยการพัฒนาหรือแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และการกำหนดการจัดสรรงบประมาณต่าง ๆ”; 48(h): “ดำเนินการสนับสนุนและส่งเสริมอย่างต่อเนื่องในการลดความเสี่ยง และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กรอบปฏิบัติงานแห่งชาติด้านกฎหมาย”

เพื่อต่อสู้กับความยากจน (เป้าหมายที่ 1 ของการพัฒนาที่ยั่งยืน) ที่ไม่เพียงแต่การลดช่องว่างของรายได้ที่เป็นปัญหาสำคัญ แต่ควรพิจารณาจัดทำนโยบายต่อต้านความยากจนเพื่อจัดการปัญหาในทุกมิติด้วย เช่น การขาดหรือไม่ได้รับการศึกษา การมีปัญหาลูกหลานและความอภยาก/หิวโหย ดังนั้น นโยบายดังกล่าวจำเป็นต้องได้รับการปรับแต่งเพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มที่เปราะบางและกลุ่มชายขอบให้มากที่สุด กลุ่มเหล่านี้อาจจัดได้ว่า เป็นกลุ่มประเทศที่อยู่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยต่าง ๆ ของประเทศตามการประเมินของเครื่องมือหรือมาตรการต่าง ๆ อาทิ รายได้ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) ต่อหัว อายุขัยที่คาดหมาย ระดับการสำเร็จการศึกษา รวมถึงการมีส่วนร่วมทางการเมือง เป็นต้น วิธีการทำงานและแนวทางที่เป็นระบบแบบองค์รวม คือ หัวใจสำคัญของหลักการการไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง ซึ่งทั้งหมดนี้ล้วนแล้วนำเสนอไว้ในวาระปี 2573 ทั้งสิ้น

วาระปี 2573 ประกอบด้วย แนวทางปฏิบัติและเหตุการณ์สำคัญสำหรับการตรวจสอบความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอ ความก้าวหน้าในระดับโลกเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นการประเมินชีวิตเกี่ยวกับข้อตกลงดังกล่าว⁷ โดยเป็นที่เข้าใจกันว่า รัฐต่าง ๆ สามารถใช้ตัวชี้วัดที่เหมาะสมในท้องถิ่นเพื่อติดตามความก้าวหน้าของประเทศได้

ความสำคัญของข้อมูล

เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า มีการจัดทำกฎหมาย งบประมาณ และแผนงานต่าง ๆ ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และตอบสนองต่อความจำเป็นหรือความช่วยเหลือมากที่สุด สมาชิกรัฐสภาต้องสามารถเข้าถึงข้อมูลที่จำเป็นอย่างชัดเจนในประเด็นสำคัญต่าง ๆ ซึ่งโดยทั่วไปสำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ในการจัดทำ รัฐสภาสามารถใช้อำนาจในการพิจารณาอนุมัติงบประมาณ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า สำนักงานสถิติแห่งชาติมีทรัพยากรเพียงพอ สำหรับการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ สมาชิกรัฐสภายังสามารถสนับสนุนการดำเนินการของนักสถิติ ในการเก็บ รวบรวมและตรวจสอบข้อมูลเพื่อให้เกิดความเข้าใจด้านประชากรศาสตร์ และความต้องการ หรือความจำเป็นหลัก ๆ ของกลุ่มประชากร

7 ดูเว็บไซต์ตัวชี้วัด SDGs ของคณะกรรมการสถิติ องค์การสหประชาชาติ ที่ <http://unstats.un.org/sdgs/>

การมีส่วนร่วมของรัฐสภาเกี่ยวกับเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน

ในฐานะสมาชิกรัฐสภา เราพึงสนับสนุนความพยายามในการทำให้บรรลุเป้าหมายใหม่ (new goals) โดยต้องคำนึงถึงวิถีหรือแนวทางที่เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละประเทศด้วย หน้าที่ความรับผิดชอบของเรา คือ การติดตามความคืบหน้าของเป้าหมายตามที่รัฐบาลได้ลงนามไว้ รวมถึงต้องทำให้มั่นใจว่า มีการดำเนินการลงมติพิจารณา และผ่านร่างกฎหมาย และงบประมาณต่าง ๆ อย่างถูกต้องเหมาะสม... เราจะพยายามแสวงหาวิธีเพื่อเอาชนะชุดความคิดที่ฝังลึกเกี่ยวกับการแบ่งแยกและไม่ประสานการทำงานระหว่างกัน (silo mentality) ซึ่งพบทั้งในฝ่ายรัฐสภาและฝ่ายบริหารระดับประเทศของเรา เพื่อสะท้อนให้เห็นลักษณะการทับซ้อน หรือเชื่อมโยงของเป้าหมายต่าง ๆ ตามที่เป็นจริง สุดท้ายนี้ เราจะพยายามอย่างสุดความสามารถเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายในทุก ๆ รัฐสภา เท่าที่เรามีเวลาที่มากพอ ทั้งในการการอภิปรายและการตรวจสอบ

ปฏิญญาฮานอย (Hanoi Declaration) – เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน: การขับเคลื่อนคำมั่นและวาทะให้เป็นปฏิบัติการ ในการประชุมสามัญทั่วไปของสหภาพรัฐสภา (IPU Assembly) ครั้งที่ 132 กรุงฮานอย วันที่ 1 เมษายน 2558

การพัฒนาที่ยั่งยืนจึงเป็นโอกาสที่ดีสำหรับสมาชิกรัฐสภาที่จะแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสุขภาพของประชาชน ซึ่งหมายถึง มนุษย์ทุกคนที่ดำรงชีวิตอยู่บนโลกใบนี้ ยิ่งไปกว่านั้น การพัฒนาที่ยั่งยืนมีกรอบการทำงานที่ครอบคลุมรอบด้าน ซึ่งรัฐสภาสามารถนำมาใช้กำหนดแผนยุทธศาสตร์รวมถึงการติดตามกำกับดูแลงานในความรับผิดชอบของตนเองได้

กระบวนการโดยรวม

ในหลายประเทศจัดตั้งคณะทำงานเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับชาติหรือหน่วยงานที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน เพื่อประสานการทำงานและกำหนดทิศทางในการดำเนินงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รัฐสภาควรมีตัวแทนระดับสูงร่วมอยู่ในองค์กรดังกล่าว เพื่อให้พวกเขามีส่วนสนับสนุนและแสดงตัวอย่าง ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเตรียมการต่าง ๆ รัฐสภาควรเรียกร้องให้รัฐบาลดำเนินการจัดทำหรือปรับปรุงแผนการเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นวาระแห่งชาติ (หรือแผนอื่น ๆ ที่มีความสำคัญในประเด็นเดียวกัน) เพื่อให้แน่ใจว่าวาระแห่งชาติและแผนงานต่าง ๆ จะได้รับการพัฒนาหรือทบทวนให้เป็นส่วนหนึ่งของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด รัฐสภาต้องมีส่วนร่วมในการสนับสนุนแผนงานนี้เป็นวงกว้างโดยผ่านกระบวนการปรึกษาหารือที่เป็นสาธารณะ รัฐสภาควรรำนำแผนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศอย่างเป็นทางการภายหลังจากที่มีการทบทวนและการอภิปรายแล้ว โดยสรุปรัฐสภาควรร้องขอให้รัฐบาลจัดทำรายงานความก้าวหน้าอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนการยุทธศาสตร์ชาติ⁸

การมีส่วนร่วมของสมาชิกรัฐสภาในการติดตามความคืบหน้าระดับโลก

รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ มีสถานะที่เหมาะสมในการขับเคลื่อนการดำเนินการต่าง ๆ ตาม SDGs แต่กระบวนการได้รับการสนับสนุนจากกลไกติดตามและแลกเปลี่ยนข้อมูลในประชาคมระหว่างประเทศ ซึ่งหนึ่งในโลกที่สำคัญ คือ กรอบความร่วมมือทางการเมืองในการประชุมระดับสูงองค์การสหประชาชาติ (United Nations High Level Political Forum) ซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำช่วงเดือนกรกฎาคมของแต่ละปี โดยมีผู้นำของประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมการประชุม เพื่อนำเสนอความก้าวหน้า และพิจารณาทบทวนเป้าหมายและการดำเนินการร่วมต่าง ๆ โดยในทุก ๆ ปี

8 บทบาทของรัฐสภาในการขับเคลื่อนความคืบหน้าในการปฏิบัติ โดยการใช้กระบวนการติดตามทบทวน กล่าวไว้ในย่อหน้า 79 ของวาระปี 2573 โดยระบุว่า: เรายังหนุนเสริมให้รัฐสมาชิกกำหนดกระบวนการติดตามทบทวนความก้าวหน้าแบบภาพรวม (inclusive review) เป็นประจำในระดับชาติ และภูมิภาคย่อย ๆ ลงไป ทั้งในส่วนที่ขับเคลื่อนและนำโดยประเทศ ... ซึ่งรัฐสภาตลอดจนสถาบันอื่น ๆ สามารถสนับสนุนกระบวนการเหล่านี้ได้

ประเทศต่าง ๆ จะหมุนเวียนนำเสนอรายงานผลการปฏิบัติงานของประเทศ ตามระบบสมัครใจ การทบทวนเน้นการทำงานผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมด และเพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกมีส่วนร่วมกับรัฐสภาของประเทศต่าง ๆ สหภาพรัฐสภา (IPU) จึงจัดการประชุมวาระพิเศษของคณะกรรมการสหภาพรัฐสภา (IPU) ในกิจการองค์การสหประชาชาติ ในการประชุมสามัญสามัญครั้งแรกในแต่ละปีของสหภาพรัฐสภา (IPU)

หลักการหลักของรัฐบาลในกระบวนการนิติบัญญัติ การพิจารณางบประมาณ และการติดตามดูแลการมีส่วนร่วม และการดำเนินการสำคัญ ๆ ของภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนการดำเนินการตาม SDGs

- **การจัดทำกฎหมาย และขั้นตอนนิติบัญญัติ** เพื่อทำให้เกิดการขับเคลื่อน SDGs

กระบวนการสำคัญในการจัดทำระบบสนับสนุนการดำเนินการทั้งในแนวทางสิทธิมนุษยชน (human rights-based) ที่มีความละเอียดอ่อน (gender-sensitivity) และให้ความสำคัญกับการจัดการความยากจน (pro-poor) โดยในกระบวนการทำ ๆ สมาชิกรัฐสภาทำหน้าที่

ทบทวนกฎหมายที่รัฐบาลเสนอ โดยควรพิจารณาความสอดคล้องและเหมาะสมกับหลักการสิทธิมนุษยชน ตลอดจนผลกระทบที่มีต่อความสำเร็จทั้งต่อแผน SDG และการดำเนินการตามกรอบวาระปี 2573 ที่กว้างยิ่งขึ้น

- **การจัดการด้านงบประมาณ** ความสำเร็จในการขับเคลื่อนงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) หมายถึง การนำให้

ทรัพยากรที่มีอยู่ภายในประเทศมาใช้อย่างคุ้มค่าและเหมาะสม เพื่อบรรลุผลลัพธ์ที่ดีและเป็นไปได้มากที่สุด โดยในระหว่าง กระบวนการพิจารณาอนุมัติ รัฐสภาทำหน้าที่กำกับดูแลการ จัดการ และจัดสรรงบประมาณของรัฐบาลตาม SDGs ที่กำหนด ในระดับประเทศ รวมถึงการพิจารณาว่า มีการจัดสรรงบประมาณ เพียงพอให้กับกลุ่มประชากรที่มีความเปราะบางหรือด้อยโอกาส และตกหล่นหรือไม่ ทั้งนี้ ในด้านการงบประมาณ รัฐสภาทำ หน้าที่ดูแลนโยบายด้านเศรษฐกิจ และการจัดการในปิง งบประมาณ ตามที่กำหนดในกระบวนการด้านงบประมาณ สอดคล้องกับแผน SDG แห่งชาติ นอกจากนี้ รัฐสภายังมี บทบาทสำคัญในการติดตามดูแลงบประมาณค่าใช้จ่าย ซึ่งจะช่วย ให้รัฐสภาสามารถวิเคราะห์ประสิทธิภาพของการใช้งบประมาณ ของรัฐบาลในการขับเคลื่อน SDG

- **การกำกับดูแล** การติดตามผลเป็นองค์ประกอบสำคัญของการ ขับเคลื่อน SDG ไปสู่การปฏิบัติ รัฐสภาต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่า การดำเนินการเป็นไปตามแนวทางและสามารถปรับเทียบและ เปลี่ยนแปลงใหม่ตามหลักฐานและข้อเสนอแนะของสาธารณะ กลไกการกำกับดูแลของรัฐสภา เช่น กำหนดเวลาในการติดตาม สอบถาม คำถามที่เป็นลายลักษณ์อักษรต่อรัฐบาล และการ พิจารณาหรือรับฟังข้อมูลของคณะกรรมการสิทธิการของรัฐสภา สามารถระบุอุปสรรคหรือการประเมินความคืบหน้าได้อย่างมี ประสิทธิภาพ คณะกรรมการรัฐสภามีอำนาจในการเรียกเจ้า หน้าที่ของรัฐ มาให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของนโยบายและ แผนงานของรัฐบาล นอกจากนี้ คณะกรรมการสิทธิการสามารถทำ กระบวนการประชาพิจารณ์ เพื่อรวบรวมความคิดเห็นของ ประชาชน เกี่ยวกับการขับเคลื่อนการดำเนินการ SDG ความรู้ที่ รวบรวมสามารถป้อนกลับเข้าสู่การวางแผนของรัฐบาลและกลไก

การส่งมอบ ผ่านคณะกรรมการ SDG ระดับชาติ หรือหน่วยงานที่เทียบเท่า ซึ่งมีสมาชิกรัฐสภาเข้าร่วมด้วย

- **การทำหน้าที่เป็นผู้แทน** เพื่อเป็นการสร้างความรู้สึกร่วมของความเป็นเจ้าของระดับชาติแบบมีความหมายในการขับเคลื่อน SDGs บรรดาพลเมืองและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งหมดควรมีส่วนร่วม ในการกำหนดนโยบายและวาระการขับเคลื่อนหลัก ๆ โดยในฐานะผู้แทนราษฎรที่ได้รับเลือกตั้ง สมาชิกวุฒิสภามีหน้าที่การรับฟังและดูแลประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ตลอดวาระที่ดำรงตำแหน่ง มิใช่เฉพาะช่วงเวลาเลือกตั้งเท่านั้น ในการเข้าหาประชาชนโดยตรง สมาชิกวุฒิสภาสามารถระบุช่องว่างและจุดอ่อนในการขับเคลื่อน SDG ซึ่งอาจไม่ติดอยู่ในรายงานของรัฐบาลหรือสถิติทั่วไปของประเทศ สมาชิกวุฒิสภาควรตระหนักถึงข้อกังวลของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งอย่างจริงจัง รวมถึงการปรึกษาหารือกับองค์กรภาคประชาสังคม สถาบันการศึกษา ภาคเอกชน และอื่น ๆ ซึ่งสามารถช่วยค้นหา และระบุข้อกังวลต่างๆ เหล่านั้น ได้มากยิ่งขึ้น

การประเมินความพร้อมในการดำเนินงานของรัฐสภา – จุดเริ่มต้นอยู่ที่ไหน?

การประเมินตนเองโดยนิยาม คือ การปฏิบัติที่เกิดโดยสมัครใจ จะใช้
ได้ผลดีที่สุดเมื่อรัฐสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรณีของผู้มีอำนาจสูงสุด จะใช้
เป็นวิธีการเสริมสร้างความเข้มแข็งในเชิงสถาบัน การประเมินตนเอง ตรง
ข้ามกับการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญภายนอก ช่วยให้รัฐสภารับผิดชอบใน
ข้อค้นพบเนื่องจากการกระทำของตนเองเป็นหลักและให้ความสำคัญ
กับการปรับปรุง การประเมินตนเองมิใช่และไม่ควรนำมาใช้เพื่อจัด
อันดับหรือให้คะแนนรัฐสภา แต่เป็นการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ เพื่อ
ปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานกลไกหน้าที่สำคัญของรัฐสภา ซึ่งรวมถึง
การพิจารณาออกกฎหมาย การเป็นผู้แทน และการทำหน้าที่กำกับดูแล
จุดมุ่งหมาย คือ การยอมรับวิสัยทัศน์ร่วมกันของสถานการณ์ปัจจุบัน
รวมถึงการกำหนดวาระสำคัญสำหรับการดำเนินการขับเคลื่อนในอนาคต
และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีที่ดีที่สุดในการก้าวไปข้างหน้า

คุณควรนำการประเมินผลตนเองในการขับเคลื่อน SDG มาใช้เมื่อไหร่?

SDGs มีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2559 และปัจจุบัน อยู่ระหว่าง
ขับเคลื่อนการดำเนินงาน โดยการดำเนินกระบวนการกระบวนการ และ
ความสามารถเชิงระบบและสถาบันของคุณ จะเป็นประโยชน์ในการ
ปรับปรุงการขับเคลื่อนและสร้างผลสัมฤทธิ์ของ SDG ให้เกิดขึ้นเร็วที่สุด
เท่าที่จะทำได้ เพื่อให้แน่ใจว่ารัฐสภาเป็นหนึ่งในหน่วยงานหลักในการ
ขับเคลื่อนการดำเนินการ SDGs

การกำหนดให้วาระปี 2573 และกรอบการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนา
ที่ยั่งยืน (SDG) บรรลุผลในระยะเวลา 15 ปี ทำให้จำเป็นต้องมีการประเมิน
ความสามารถและความจำเป็นต่าง ๆ ของตนเองเป็นประจำเพื่อช่วยให้

สมาชิกรัฐสภาที่มีความมั่นใจว่า รัฐสภามีส่วนสนับสนุนการขับเคลื่อนการดำเนินงาน SDG อย่างจริงจังและต่อเนื่อง การประเมินตนเองเบื้องต้น โดยเร็วที่สุดเป็นการสร้างข้อมูลพื้นฐาน (baseline) ส่วนการประเมินตนเองในอนาคต ควรดำเนินการในทุก ๆ สามถึงห้าปี โดยสมาชิกรัฐสภาสามารถพิจารณาชื่นชมความสำเร็จ และให้ความสำคัญกับสิ่งที่กำลังดำเนินการอยู่ รวมถึงการเรียนรู้แนวทางปฏิบัติที่ดี และบทเรียนต่าง ๆ

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการประเมินตนเอง เป็นใครบ้าง?

กระบวนการประเมินตนเอง ทำให้ผู้ปฏิบัติงานแตกต่างกันได้ร่วมกัน หรือ อภิปรายเกี่ยวกับความพร้อมและความสามารถ โดยสมาชิกรัฐสภาเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลัก และผู้ประเมินความพร้อมของตนเอง

โดยประสบการณ์แสดงให้เห็นว่า การประเมินตนเองของรัฐสภาจะเป็นประโยชน์มากที่สุด เมื่อดำเนินการโดยกลุ่มที่อยู่ภายใต้การนำของโฆษก รัฐสภา ประธานคณะกรรมการธิการ หรือผู้อาวุโสที่มีอำนาจในรัฐสภา ทั้งนี้ การมีภาวะผู้นำระดับสูงของกระบวนการ และความครอบคลุม สมาชิกรัฐสภาภาคส่วนต่าง ๆ ทำให้เกิดผลลัพธ์ในวงกว้างและสร้างความรู้สึกร่วมการเป็นเจ้าของโดยรัฐสภาทั้งหมดได้เป็นอย่างดี

การประเมินตนเองไม่ใช่แบบฝึกหัดที่มีช่องเช็คเครื่องหมาย แต่มีวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นกระบวนการที่ทำให้สมาชิกรัฐสภาที่มีมุมมองและความสามารถที่แตกต่างกัน ได้สะท้อนความพร้อมของรัฐสภาในการมีส่วนร่วม กับ SDGs การเอื้ออำนวยกระบวนการหารือและนำเสนอของกลุ่มต่าง ๆ แบบผสมเพิ่มความชอบธรรมของกระบวนการประเมินตนเอง โดยถือเป็นแบบฝึกหัดร่วมกันของสถาบัน หากเป็นไปได้ กลุ่มที่ทำแบบประเมินควรมาจากผู้แทนจากส่วนต่าง ๆ รัฐสภาและประเทศ โดยรวมถึงสมาชิกรัฐสภาทั้งที่เป็นเพศชายและหญิง ทั้งจากพรรคการเมืองฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน ตลอดจนสมาชิกจากกลุ่มที่มีบทบาทหลากหลาย หรือไม่มีผู้แทนของตนเอง เช่น สมาชิกรัฐสภาที่เป็นเยาวชนหรือมีอายุน้อย

ชนกลุ่มน้อย และประชาชนจากพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ต่าง ๆ โดยหากกลุ่ม
ครอบครัวความคิดเห็นที่แตกต่างหลากหลายจากรัฐสภา ซึ่งควร
ครอบคลุมบรรดาเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในรัฐสภาโดยทั่วไป ทำให้สามารถ
สะท้อนกระบวนการภายใน และการเตรียมความพร้อมที่เป็นประโยชน์
ซึ่งจำเป็นในการสร้างและขับเคลื่อนการดำเนินการให้เกิดผลลัพธ์เชิง
สร้างสรรค์ต่อไป

นอกจากนั้น รัฐสภาอาจเชิญผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ให้เข้าร่วม
กระบวนการประเมินตนเอง เช่น ภาคประชาสังคม หรือกลุ่มผู้หญิง
ผู้แทนเยาวชน สหภาพแรงงาน นักวิชาการ หรือสื่อมวลชน ซึ่งผู้แทน
แต่ละภาคส่วนจะนำข้อมูลที่แตกต่างกัน รวมถึงข้อเสนอแนะจากผู้แทน
หรือกลุ่มของตนเองมานำเสนอ และสามารถช่วยให้ข้อมูลและเสริมสร้าง
กระบวนการต่าง ๆ ได้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ รัฐสภาแต่ละแห่งสามารถเลือก
หรือกำหนดว่ากระบวนการประเมินตนเองที่จัดขึ้น จะรวมผู้เข้าร่วมจาก
ภายนอกหรือไม่ และกำหนดท่าทีในการตอบโต้กับพวกเขาในลักษณะที่
แตกต่างกันออกไป

กระบวนการประเมินตนเอง มีการจัดการอย่างไร?

โดยเหตุที่ SDGs ครอบคลุมประเด็นการพัฒนาที่หลากหลาย และ
เกี่ยวข้องกับแนวทางการนำไปปฏิบัติที่ซับซ้อนหลากหลาย ดังนั้น จึงขอ
แนะนำว่า การทำแบบทดสอบการประเมินตนเองใด ๆ ควรเติมคำตอบ
มาก่อนการสัมมนาเพื่อนำเสนอข้อมูลของการขับเคลื่อน SDG โดยใน
การสัมมนาควรนำพาให้สมาชิกรัฐสภาได้ทำความเข้าใจและพิจารณา
องค์ประกอบสำคัญของวาระปี 2573 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
(SDGs) 17 เป้า และกรอบการทำงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งตามหลักการแล้ว
การสัมมนาสามารถจัดร่วมกับรัฐบาลได้ (เช่น ผ่านหน่วยงาน SDGs
ระดับประเทศหรือคณะทำงานที่จัดตั้งขึ้น ถ้ามี) สิ่งนี้สามารถช่วยให้
สมาชิกรัฐสภาเริ่มสร้างพันธมิตร ซึ่งรวมถึง เจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะเข้าร่วม
การปฏิบัติการขับเคลื่อนการดำเนินการ SDG ต่อไป

นอกจากนี้ ยังสามารถใช้การสัมมนาเพื่อติดตามข้อมูลผลการขับเคลื่อน SDG เพื่อทำกระบวนการประเมินตนเองได้ โดยสามารถแนะนำสมาชิก รัฐสภานำกระบวนการนี้มาปรับใช้ เริ่มจากช่วงเวลาในการสะท้อน หรือ นำเสนอความสำเร็จหลัก ๆ จากการประเมินตนเอง อีกทั้ง การสัมมนา ยังเป็นโอกาสที่ดีในการค้นหาตัวสมาชิกรัฐสภาที่สนใจนำกระบวนการ ดังกล่าวไปปรับใช้ หรือเข้าร่วมการฝึกที่เกี่ยวข้อง

ในกรณีที่ใช้ระบบสองสภา (bicameral parliament) ทั้ง 2 สภา สามารถดำเนินกระบวนการประเมินตนเองแยกหรือรวมกันได้ โดยการ เลือกแนวทางดังกล่าวขึ้นกับระดับของความร่วมมือของทั้ง 2 สภา รวมถึงปริมาณทรัพยากรที่ทั้ง 2 สภาใช้ร่วมกัน การประเมินตนเอง ร่วมกันจะช่วยให้รัฐสภาแบบ 2 สภา สามารถระบุดุลยภาพร่วม และการดำเนินกิจกรรมเสริมเพิ่มเติมได้ โดยในบางประเทศ การดำเนินการ ประเมินตนเองโดยสภาใดสภาหนึ่ง หรือทั้ง 2 สภา มิได้ประกอบไปด้วย หรือจัดขึ้นตามลักษณะของกลุ่มพรรคการเมืองที่เกี่ยวข้อง (อาทิ ใช้การ กำหนดผู้แทนตามความนิยม หรือผู้อาวุโสที่ได้รับการแต่งตั้ง) ดังนั้น การดำเนินการในส่วนนี้ ควรพิจารณาเลือกใช้แนวทางที่แตกต่างกัน ตามความเหมาะสม เพื่อให้ครอบคลุมการนำเสนอมุมมองของชุมชน ที่แตกต่างกันได้อย่างแท้จริง

การเตรียมการแบบฝึกหัดการประเมินตนเองของรัฐสภา

<p>การสนับสนุนจาก ภาวะความเป็นผู้นำ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ประธาน และ/หรือกลุ่มผู้นำรัฐสภาได้ให้การรับรองการ ประเมินตนเองหรือไม่ ?
<p>องค์กร/การบริหาร จัดการ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ใครจะเป็นผู้ริเริ่มและจัดกระบวนการเพื่อทำแบบประเมินตนเอง? • มีกลุ่มผู้นำข้ามพรรคการเมือง เข้าร่วมกระบวนการเพื่อให้ คำแนะนำเชิงกลยุทธ์ หรือไม่? • ในบรรดาสมาชิกพรรคการเมืองที่ไม่ฝึกฝืนฝ่ายใดในรัฐสภา มีกลุ่มผู้นำที่สามารถให้คำแนะนำเชิงกลยุทธ์ได้ หรือไม่?

	<ul style="list-style-type: none"> • ในสำนักเลขาธิการรัฐสภามีกลุ่มงานที่กำหนดภารกิจเพื่อการบริหารจัดการด้านธุรการ หรือไม่? • มีทรัพยากรเพียงพอที่จะทำกระบวนการเพื่อทำแบบทดสอบการประเมินตนเอง หรือไม่?
วัตถุประสงค์	<ul style="list-style-type: none"> • การทำแบบประเมินตนเอง ทำไปเพื่ออะไร? • มีการพัฒนาความเข้าใจร่วมกัน ในกลุ่มสมาชิกรัฐสภา และผู้เข้าร่วมคนอื่น ๆ เกี่ยวกับประโยชน์และวัตถุประสงค์ของการทำแบบประเมินตนเอง อย่างไร?
การมีส่วนร่วม	<ul style="list-style-type: none"> • ผู้เข้าร่วมในการทำแบบการประเมินตนเอง คือใครบ้าง? • การคัดเลือกสมาชิกรัฐสภาให้เข้าร่วมทำแบบประเมินตนเอง ทำอย่างไร? • จะมีการเชิญสมาชิกรัฐสภาที่สนใจทุกคน หรือเฉพาะกลุ่มผู้แทน ให้เข้าร่วมกระบวนการประเมินตนเอง? • การกำหนดให้ผู้ที่มีใช้สมาชิกรัฐสภา ไม่ว่าจะในฐานะผู้มีส่วนสนับสนุน หรือในฐานะผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เข้าร่วมกระบวนการประเมินตนเองหรือไม่? • การกำหนดเลือกบุคคลเหล่านั้น ทำได้อย่างไรบ้าง?
กระบวนการ หรือผู้ใช้อำนวยกระบวนการ	<ul style="list-style-type: none"> • การใช้อำนวยกระบวนการประเมินตนเองนี้ ทำอย่างไรบ้าง? จะใช้กระบวนการ ผู้ใช้อำนวยกระบวนการเพียงคนเดียว สำหรับดำเนินกระบวนการประเมินตนเองทั้งหมด หรือไม่? • การกำหนดตัวและทำความเข้าใจกับกระบวนการ ผู้ใช้อำนวยกระบวนการ เป็นอย่างไรบ้าง? กระบวนการ ผู้ใช้อำนวยกระบวนการต้องการการสนับสนุนแบบไหนบ้าง? • การทำหน้าที่ที่กระบวนการ ผู้ใช้อำนวยกระบวนการ จำเป็นต้องใช้งบประมาณสนับสนุน หรือไม่? หรือองค์กรพันธมิตรหรือฝ่ายสามารถสนับสนุนกระบวนการ ผู้ใช้อำนวยกระบวนการที่ดี และเหมาะสม ได้หรือไม่?
แหล่งข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • มีข้อมูลใดบ้างที่จะนำเสนอในกระบวนการประเมินตนเอง? มีการนำรายงานของรัฐบาล มาใช้ หรือไม่? มีการนำรายงานของรัฐสภา รวมทั้งจากคณะกรรมการส่วนย่อยต่าง ๆ มาใช้ หรือไม่? มีการนำรายงานที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานระหว่างประเทศหรือระดับภูมิภาค (รวมถึงกลไกประจำสนธิสัญญาหลักด้านสิทธิมนุษยชน) มาใช้ หรือไม่? • ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบในการรวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลที่สมาชิกรัฐสภา นำมาใช้?

<p>ผลลัพธ์การประเมินผล</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ผลลัพธ์ที่คาดหวังของการทำแบบประเมินตนเอง คืออะไรบ้าง? อาทิ เป็นเพื่อการจัดทำรายงาน การทำแผนปฏิบัติการสำหรับรัฐสภา หรือทั้งสองอย่าง? เครือข่ายผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรายใหม่ ๆ / ที่ความเข้มแข็งมากขึ้น สามารถใช้กระบวนการดังกล่าวเพื่อกระตุ้น หรือเร่งขับเคลื่อน SDG ไปสู่การปฏิบัติ (เช่น สมาชิกรัฐสภา องค์กรพัฒนาเอกชน สถาบันอิสระ) หรือไม่? มีการระบุผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักอย่างไร? การดำเนินการดังกล่าวทำให้เกิดการพัฒนาความร่วมมือ อย่างไรบ้าง? • ผู้รับผิดชอบในการสร้างผลลัพธ์เหล่านี้ (เช่น สำนักเลขาธิการรัฐสภา คณะกรรมาธิการ) คือใคร ?
<p>การติดตาม</p>	<ul style="list-style-type: none"> • การติดตามผลคาดหวังให้เกิดหรือพบอะไรบ้าง ? และจะดำเนินการเมื่อไหร่ ? • ผู้รับผิดชอบในการติดตามผล คือใคร ? • วิธีการติดตามผลการดำเนินการ ทำได้อย่างไรบ้าง ?

คำถามสำหรับการประเมินตนเอง

กระบวนการประเมินตนเอง เริ่มต้นด้วยชุดคำถามที่นำมาใช้พิจารณา ปัญหาต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องอภิปรายอย่างเป็นระบบ โดยวิธีนี้ช่วยให้ สมาชิกรัฐสภาได้พิจารณาความพร้อม และระบุลำดับความสำคัญกิจกรรม ที่ตนเองเห็นสมควรนำมาใช้ขับเคลื่อนการดำเนินการในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้ ไม่มีวิธีแก้ปัญหาคำถามชุดเดียวที่นำมาใช้กับ บริบททั้งหมดของประเทศ แต่อย่างไรใด

ดังนั้น แนวคำถามที่เสนอต่อไปนี้จะจึงเป็นเพียงแนวทางบ่งชี้ ที่เลือกมาจาก คำถามที่ใช้ในการประเมินตนเองของรัฐสภาที่ผ่านมา โดยคำถามในส่วน ก เป็นไปเพื่อดึงข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง และเพื่อใช้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการ อภิปรายในส่วน ข โดยมีลักษณะเป็นคำถามเชิงอัตวิสัย (subjectivity) มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ควรนำกระบวนการ เพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมกระบวนการ ประเมินตนเอง ได้ระบุลำดับความสำคัญของการดำเนินการในส่วนต่อไป

รัฐสภาควรปรับแต่งคำถามด้านล่าง ให้เข้ากับบริบทของประเทศของ ตนเอง โดยไม่จำเป็นต้องคำถามที่เสนอมานำพิจารณาทั้งหมด และอาจเพิ่ม คำถามที่ตนเองเห็นสมควรได้

คำถามที่ 1: การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ SDGs ภายในรัฐสภา

รัฐสภาแต่ละแห่งควรพิจารณาจัดการสัมมนาการนำเสนอและจัดระบบ ข้อมูล และกิจกรรมพัฒนาศักยภาพต่าง ๆ เพื่อให้สมาชิกรัฐสภาทุกคนมี ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับวาระปี 2573 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และเป้าที่สนับสนุนเป้าหมายดังกล่าวเท่า ๆ กัน โดยในระยะยาว รัฐสภาบางแห่งเห็นว่า การพัฒนาความร่วมมือที่เข้มแข็งกับกระทรวง และ ทั่วโลกเชี่ยวชาญต่าง ๆ (เช่น องค์กรภาคประชาสังคม พันธมิตรด้านการ พัฒนาระหว่างประเทศ หรือภาควิชาการ) มีประโยชน์ โดยความร่วมมือ ดังกล่าว ทำให้สมาชิกรัฐสภาสามารถได้รับคำแนะนำ และความช่วยเหลือ

ทางวิชาการ รวมถึงมีแหล่งข้อมูลที่แตกต่างหลากหลาย และมีโอกาสในการฝึกอบรมต่าง ๆ

ส่วน ก: การพิจารณาข้อมูลพื้นฐาน (baseline) ของคุณ

- มีการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับ SDGs ในเอกสารการบรรยายสรุป และแผนงานปฐมนิเทศ สำหรับสมาชิกรัฐสภาใหม่ ภายหลังจากการเลือกตั้งหรือไม่?
- สมาชิกรัฐสภาได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประเด็นการดำเนินการ SDG ในระดับประเทศและระดับนานาชาติ หรือไม่? การนำเสนอข้อมูลข่าวสารเหล่านี้เป็นระบบแค่ไหน?
- สมาชิกรัฐสภามีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับ SDG ในระดับนานาชาติและระดับภูมิภาค หรือไม่?

ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา:

- สมาชิกรัฐสภาได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับ SDGs หรือไม่? ถ้าได้รับการอบรม มีการจัดการฝึกอบรมดังกล่าวกี่ครั้ง และมีสมาชิกรัฐสภาที่เข้ารับการฝึกอบรม (จำแนกเพศชายและหญิง) กี่คน?
- มีการจัดฝึกอบรมหรือกิจกรรมสร้างความตระหนักให้กับเจ้าหน้าที่รัฐสภาหรือไม่? ถ้ามี มีเจ้าหน้าที่ที่เข้ารับการฝึกอบรม หรือเข้าร่วมกิจกรรม (จำแนกเพศชายและหญิง) กี่คน?

ส่วน ข: การสะท้อนผลลัพธ์จากความพยายามของคุณ

- สมาชิกรัฐสภาสามารถเข้าถึงข้อมูลทั้งในระดับชาติ และระดับระหว่างประเทศ เกี่ยวกับการขับเคลื่อน SDG หรือไม่?
  - ห้องสมุดรัฐสภามีประสิทธิภาพในการจัดการบรรยายสรุป และการวิเคราะห์ประเด็น SDG ให้แก่สมาชิกรัฐสภาอย่างไรบ้าง?

- สมาชิกรัฐสมาชิกรับฟังการบรรยายสรุปและแลกเปลี่ยนข้อมูลจากองค์กรภาคประชาสังคม กลุ่มคลังสมอง สถาบันการศึกษา พันธมิตรด้านการพัฒนา หรือผู้เชี่ยวชาญ SDG อื่นๆ หรือไม่?
- รัฐสภาเข้าถึงศูนย์ประสานงานระดับชาติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (เช่น สภาการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งชาติ) หรือหน่วยงานของรัฐอื่นใดที่จะจัดบรรยายสรุปหรือฝึกอบรมแก่สมาชิกรัฐสภาในเรื่อง SDGs หรือไม่?
- มีกลไกหรือโครงสร้างใดบ้างที่ช่วยให้สมาชิกรัฐสภาสามารถอภิปรายประเด็น SDG ได้ (เช่น คณะทำงานของรัฐสภา กลุ่มสมาชิกพรรคการเมือง หรือคณะทำงานเกี่ยวกับ SDGs)? กลไกหรือโครงสร้างดังกล่าวมีประสิทธิภาพแค่ไหน?
- มีการประเมินจุดแข็งและจุดอ่อนของกิจกรรมขับเคลื่อนการดำเนินการตาม MDGs (หรือโครงการลดความยากจนแบบทั่วไป) ก่อนหน้านี้ หรือไม่? รัฐสภาสามารถใช้สิ่งเหล่านี้เพื่อระบุแนวปฏิบัติที่ดี และบทเรียน ได้หรือไม่?
- มีการประเมินกลไกรัฐสภาที่นำกระบวนการมีส่วนร่วมมาใช้ในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (MDGs) และประสิทธิผลของกลไกดังกล่าว หรือไม่?

คำถามที่ 2: การนำ SDGs ในระดับสากลไปถ่ายทอดสู่ระดับท้องถิ่น

วาระปี 2573 และ SDGs ได้รับการรับรองเป็นกรอบขับเคลื่อนการดำเนินงานระดับโลก (global framework) แต่ในการลงมือปฏิบัติ และการขับเคลื่อนจริงจำเป็นต้องออกแบบให้สอดคล้องกับวาระหลักของ

ประเทศ และสอดคล้องกับแผนและกิจกรรมการดำเนินการระดับชาติที่มีอยู่แล้ว ทั้งนี้ ในแต่ละทุก ๆ ประเทศ หรือภูมิภาคภายในแต่ละประเทศ ให้ความสำคัญกับ SDGs ที่แตกต่างกัน

ทั้งนี้ ในส่วนของเป้า (targets) ให้รายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นสำคัญที่ควรได้รับการแก้ไข เพื่อให้การขับเคลื่อนระดับประเทศสามารถบรรลุเป้าหมาย (Goal) การพัฒนาที่ยั่งยืนตามทีเลือก ในทำนองเดียวกัน เป้าเหล่านี้อาจไม่ได้รับการจัดลำดับความสำคัญเท่ากันทั้งหมดสำหรับการดำเนินการ ในการปรับแนวทางการขับเคลื่อน SDGs ให้เข้ากับท้องถิ่น หน่วยงานระดับชาติต้องทบทวนและแก้ไขแผนพัฒนาระดับชาติและระดับภาคที่มีอยู่ ประเทศต่าง ๆ จำเป็นต้องพัฒนาแผนการดำเนินงาน SDG ใหม่ ๆ ด้วย โดยสมาชิกรัฐสภาควรมีส่วนร่วมในกระบวนการเหล่านี้ รวมถึงการให้ความรู้หลัก ๆ กับประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งที่สมาชิกรายนั้น ๆ เกี่ยวข้อง หรือดูแลในพื้นที่ด้วย

ส่วน ก: การพิจารณาข้อมูลพื้นฐาน (baseline) ของคุณ

- มีแผนระดับชาติสำหรับการขับเคลื่อน SDGs หรือไม่?
ถ้ามี แผนดังกล่าวเชื่อมโยงกับแผนแยกส่วนต่าง ๆ ที่มีอยู่ (อาทิ สภามหาวิทยาลัย การศึกษา สุขภาพ และอื่น ๆ) หรือไม่?
- รัฐสภาได้รับรองแผนระดับชาติอย่างเป็นทางการ หรือไม่?
- รัฐสภาได้จัดให้มีการอภิปรายใด ๆ (ทั้งในแบบทั้งเต็มสภา หรือในคณะกรรมการย่อยที่เกี่ยวข้อง) เกี่ยวกับการขับเคลื่อน SDG ภายในประเทศ เพื่อหารือเกี่ยวกับลำดับความสำคัญของประเทศ หรือไม่?

ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา รัฐบาลได้ดำเนินการ:

- จัดส่งรายงานเกี่ยวกับการขับเคลื่อนการดำเนินงานตาม SDGs ต่อรัฐสภา หรือไม่?

- จัดทำถ้อยแถลงของรัฐมนตรีเกี่ยวกับการขับเคลื่อนการดำเนินงานตาม SDG นำเสนอต่อรัฐสภา หรือไม่?
- ให้ข้อมูลความคืบหน้าสู่เป้าหมายและตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน หรือไม่? โดยได้จำแนกข้อมูลตามเพศ อายุ การกระจายตัวทางภูมิศาสตร์ และลักษณะอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือไม่?

ส่วน v: การสะท้อนผลลัพธ์จากความพยายามของคุณ

- รัฐสภามีส่วนเกี่ยวข้องกับการเตรียมการจัดทำแผนระดับชาติสำหรับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) มากน้อยแค่ไหน?
  - ในกรณีที่ไม่ใช่แผนระดับชาติสำหรับ SDGs แล้ว มีการดำเนินการขับเคลื่อน SDG ไດ ๆ ทั้งที่อยู่ระหว่างกระบวนการหรือในอนาคต หรือตามแผนงานย่อยที่มี ซึ่งรัฐสภาได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย หรือไม่?
  - สมาชิกรัฐสภาต้องการขอรับการสนับสนุน และข้อมูลอะไรบ้าง ที่นำมาใช้ในการทำแผนการทำงานดังกล่าว?
- รัฐสภาและรัฐบาลได้ทำงานร่วมกัน เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานตาม SDGs อย่างมีประสิทธิภาพ หรือไม่?
  - มีหน่วยงานของรัฐ (กระทรวง คณะทำงาน หน่วยงาน หรืออื่น ๆ) รับผิดชอบในการประสานงานหรือวางแผน SDG ที่รัฐสภาทำงานอยู่ หรือไม่?
  - รัฐบาลพยายามมีส่วนร่วมกับรัฐสภาในการขับเคลื่อนการดำเนินงานตาม SDGs ในระดับใด?
  - มีแบบอย่างรัฐสภาที่มีกระบวนการทำงานแบบส่วนร่วมกับคณะทำงานของรัฐบาลในประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งรัฐสภาสามารถเรียนรู้บทเรียน ได้บ้างหรือไม่?

คำถามที่ 3: การนำหลักการ SDGs มาเป็นกลไกในการทำงานของรัฐสภา

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) เป็นกรอบการพัฒนาความยั่งยืนที่มีความครบถ้วนรอบด้าน และมีหลากหลายมิติ โดยความกว้างของวาระปี 2573 ตามที่นำ SDGs มาใช้ในการขับเคลื่อน ซึ่งจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากสมาชิกรัฐสภาในการดำเนินการดำเนินนโยบายหลากหลายภาคส่วน และการทะลายนลักษณะการทำงานแบบแยกส่วน และไม่ประสานงานระหว่างกัน (institutional silo) ซึ่งลักษณะเหล่านี้มักพบภายในทั้งในโครงสร้างหน่วยงานรัฐ รวมถึงรัฐสภาที่ทำหน้าที่ติดตามการทำงานของรัฐบาล อนึ่ง คณะกรรมาธิการรัฐสภาแยกเฉพาะมีอำนาจเฉพาะด้านในการติดตามการขับเคลื่อนประเด็น SDG ซึ่งเป็นส่วนเสริมการผลักดันการขับเคลื่อนการดำเนินการของ SDG รวมถึงติดตามกระบวนการและกลไกของรัฐสภาโดยรวม ดังนั้น การทบทวนตรวจสอบกลไกที่มีอยู่ของรัฐสภาอย่างเป็นระบบจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง โดยจะช่วยให้สมาชิกรัฐสภา สามารถระบุได้ว่าสามารถนำกลไกเหล่านั้นมาใช้สนับสนุนการดำเนินการ และการกำกับดูแล SDG ได้หรือไม่ จากนั้นจึงพิจารณาว่า การสร้างกระบวนการหรือกลไกใหม่ ๆ จะมีคุณค่าหรือไม่⁹

ส่วน ก: การพิจารณาข้อมูลพื้นฐาน (baseline) ของคุณ

- รัฐสภาได้รับรองวาระปี 2573 และ SDGs อย่างเป็นทางการ (อาจผ่านการนำเสนอญัตติ หรือการรับรองมติ) หรือไม่?¹⁰

9 ตัวอย่างของกลไกดังกล่าว ได้แก่ การตั้งคณะอนุกรรมาธิการเฉพาะประเด็น SDG และนำมาบูรณาการกับ SDGs ทั้งหมดรวมในลักษณะการปฏิบัติงานของชุดคณะอนุกรรมาธิการ และคณะกรรมาธิการ การกำหนดให้มีคณะทำงานของประธานคณะกรรมาธิการทั้งหมด เพื่อให้มั่นใจว่า มีการผลักดันการขับเคลื่อนประเด็น SDG ภายในและข้ามคณะกรรมาธิการ หรืออนุกรรมาธิการ การนำกลไกที่ไม่เป็นทางการมาใช้เพื่อเอื้ออำนวยการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการ SDG อย่างสม่ำเสมอ ระหว่างคณะกรรมาธิการ/อนุกรรมาธิการ และการรับฟังความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญต่างมิติที่เป็นตัวอย่าง รับรองโดยคณะกรรมการบริหารสภารัฐสภา (IPU Executive Committee) ในการประชุมสมัยสามัญ IPU ครั้งที่ 133 โดยสามารถดูได้จาก http://www.ipu.org/un-e/ model_SDG.pdf

10

- รัฐสภาได้มีแผนเชิงโครงสร้าง/นโยบาย ที่ระบุลำดับความสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการดำเนินการ SDG และการติดตามผลอย่างเพียงพอ หรือไม่?
- รัฐสภาได้กำหนดความรับผิดชอบอย่างชัดเจนสำหรับ SDGs ภายในโครงสร้างของตนเอง หรือไม่?
  - รัฐสภาได้แสดงความรับผิดชอบในการดำเนินงานของโครงสร้างหรือกลไกรัฐสภาที่มีอยู่แล้ว เพื่อประสานการขับเคลื่อนงาน SDGs หรือไม่? ถ้าได้ดำเนินการ โปรดระบุโครงสร้างหรือกลไกที่มีอยู่ดังกล่าว?
  - มีการกำหนดให้ SDGs อยู่ในหน้าที่และอำนาจอย่างเป็นทางการของคณะกรรมการ/อนุกรรมการในชุดใดชุดหนึ่งหรือหลาย ๆ ชุด หรือไม่? ถ้าได้กำหนด โปรดระบุคณะกรรมการ/อนุกรรมการดังกล่าว?
  - รัฐสภาได้จัดตั้งคณะกรรมการ/อนุกรรมการที่เน้นการดำเนินการขับเคลื่อน SDGs เป็นการเฉพาะ หรือไม่?
  - มีกลไกการทำงานอย่างไม่เป็นทางการที่ผสมผสานสมาชิกรัฐสภาที่มาจากพรรคการเมืองต่าง ๆ กัน ซึ่งเน้น SDGs (อาทิ พรรคการเมือง กลุ่มประเด็นต่าง ๆ) หรือไม่?

ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา:

- รัฐสภาได้จัดอภิปรายเรื่อง SDGs จำนวนกี่ครั้ง?
- คณะกรรมการที่ได้พิจารณา/หารือเกี่ยวกับ SDGs มีชุดใดบ้าง?
- มีการเผยแพร่รายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการเกี่ยวกับ SDGs จำนวนกี่ฉบับ?

ส่วน v: การสะท้อนผลลัพธ์จากความพยายามของคุณ

- คณะกรรมาธิการประจำรัฐสภา ของแต่ละสภา (วุฒิสภา และสภาผู้แทนราษฎร) ได้หารือถึงวิธีการมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพในการดำเนินการ SDGs หรือไม่?¹¹
  - คณะกรรมาธิการประจำรัฐสภาแต่ละคณะได้หารือเกี่ยวกับ SDGs ภายใต้ขอบเขตหน้าที่ของตน หรือไม่?¹²?
  - คณะกรรมาธิการประจำรัฐสภาแต่ละคณะได้ระบุเป้าหมาย (goals) และเป้า (targets) ที่ควรมีส่วนร่วมด้วยหรือไม่ และอย่างไร? ถ้าเป็นเช่นนั้น ควรมีการดำเนินการใด ๆ บ้างเพื่อให้อำนาจคณะกรรมาธิการในการกำกับดูแล SDG
  - คณะกรรมาธิการต่าง ๆ ในทั้งสองสภา ได้หารือกันว่าจะทำงานร่วมกันได้อย่างไรในการกำกับดูแล SDG หรือไม่?
  - คณะกรรมาธิการมีแผนงานที่สะท้อนกิจกรรม SDG หรือไม่?
- คณะกรรมาธิการรัฐสภามีส่วนร่วมกับรัฐบาลในการดำเนินการขับเคลื่อน SDGs ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพียงใด?
  - คณะกรรมาธิการรัฐสภาได้เชิญรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมการพิจารณาของคณะกรรมาธิการ และให้ข้อมูลความคืบหน้าของยุทธศาสตร์หรือแผน SDG แห่งชาติ หรือไม่?
  - คณะกรรมาธิการรัฐสภาได้ริเริ่มการตั้งคำถามต่าง ๆ เกี่ยวกับการบรรลุเป้าหมาย (goals) หรือไม่?

11 ในส่วนนี้ หมายถึง การพิจารณาว่าคณะกรรมาธิการรัฐสภาสามารถกำกับดูแลการดำเนินการตามแผนพัฒนาที่ยั่งยืนระดับชาติ และแผนรายประเด็นที่เกี่ยวข้องได้หรือไม่ และอย่างไร

12 ตัวอย่างเช่น รัฐสภาหลายแห่งมีคณะกรรมาธิการสวัสดิการสังคมที่สามารถใช้เพื่อกำกับดูแลการดำเนินการ SDGs ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ การศึกษา และการลดความยากจน หรือคณะกรรมาธิการกฎหมายและความยุติธรรมที่สามารถใช้เพื่อติดตามความคืบหน้าของ SDG 16 ในด้านสถาบันที่มีส่วนร่วม สันติภาพ และการเข้าถึงความยุติธรรมได้

- คณะกรรมาธิการรัฐสภามีส่วนร่วมกับองค์กรภาคประชาสังคม ภาควิชาการ พันธมิตรด้านการพัฒนาระหว่างประเทศ หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการ SDG อย่างไรบ้าง?
  - คณะกรรมาธิการรัฐสภาเชิญกลุ่มเหล่านี้ให้เข้าร่วมการรับฟังความคิดเห็นและ/หรือนำเสนอหลักฐานเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ SDG หรือไม่?
  - คณะกรรมาธิการรัฐสภา และ/หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาเชิญกลุ่มดังกล่าวมา เพื่อบรรยายหรือนำเสนอสรุป และ/หรือให้คำแนะนำด้านเทคนิคเกี่ยวกับประเด็น SDG แก่ คณะกรรมาธิการ หรือไม่?
- SDGs ประสบความสำเร็จในการเข้าสู่รัฐสภาในระดับใด? จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างและวิธีการทำงานของรัฐสภา เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นใน SDGs อย่างไรบ้าง?
- สำนักเลขาธิการรัฐสภามีเจ้าหน้าที่และทรัพยากรเพียงพอในการบริการสนับสนุนสมาชิกรัฐสภาและคณะกรรมาธิการที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม SDG หรือไม่?

คำถามที่ 4: การบัญญัติกฎหมายสนับสนุน SDGs

รัฐสภามีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน SDGs โดยกำหนดกรอบกฎหมายที่ช่วยให้บรรลุเป้าหมายได้ ซึ่งส่วนนี้หมายถึงการตรากฎหมายเพื่อขจัดความยากจน มีความอ่อนไหวทางเพศ และยึดหลักสิทธิมนุษยชน โดยจำเป็นอย่างยิ่งที่รัฐสภาต้องทบทวนกฎหมายที่เสนอทั้งหมดผ่านเลนส์การพัฒนาที่ยืดหลักสิทธิมนุษยชนและความยั่งยืน จากนั้นจะสามารถระบุได้ว่ากฎหมายส่งเสริมหรือแก้ไขเพื่อส่งเสริมการดำเนินการ

SDG ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น หรือไม่ และอย่างไร ในการดำเนินการดังกล่าว รัฐสภาควรดำเนินการเชิงรุกในการอำนวยความสะดวกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการออกกฎหมาย การรวบรวมข้อมูล/ความคิดเห็นของสาธารณชน หมายรวมถึงการจัดรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมาย และการเชิญภาคประชาสังคมและประชาชนให้เสนอความเห็น

ส่วน ก: การพิจารณาข้อมูลพื้นฐาน (baseline) ของคุณ

- ได้มีการดำเนินการทบทวนเพื่อปรับปรุง หรือปฏิรูปกฎหมายที่เกี่ยวกับการดำเนินการสนับสนุน SDGs หรือไม่?
  - ในการจัดทำร่างกฎหมายใด ๆ มีการประเมินผลกระทบต่อ การดำเนินการขับเคลื่อน SDGs หรือไม่?
  - มีการจัดทำกฎหมายที่เป็นไปบนที่ขยายความที่กำหนดผลกระทบของกฎหมายที่เสนอในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ SDGs ที่เกี่ยวข้อง หรือไม่? มีการแถลงถ้อยคำของรัฐมนตรีที่นำเสนอ กฎหมาย ซึ่งอธิบายให้เห็นว่า กฎหมายที่เสนอจะส่งผลให้เกิด การขับเคลื่อนสร้างความคืบหน้าในการดำเนินการของ SDGs หรือไม่ และอย่างไร?

ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา:

- มีกฎหมายกี่ฉบับที่กล่าวถึง SDGs โดยเฉพาะ?
- มีการแก้ไขกฎหมายที่เสนอกี่ฉบับ ที่อ้างอิงเนื้อหาเฉพาะของ SDGs? การแก้ไขกฎหมายเหล่านี้ ผ่านการรับรองกี่ฉบับ?

ส่วน ข: การสะท้อนผลลัพธ์จากความพยายามของคุณ

- คณะกรรมาธิการมีกระบวนการทบทวนร่างกฎหมายผ่าน กระบวนการแบบเปิด และมีส่วนร่วม เพื่อดูแลขับเคลื่อนการ ดำเนินการ SDG ที่ดีและมีประสิทธิภาพ ได้อย่างไรบ้าง?

- คณะกรรมาธิการรัฐสภาได้นำกระบวนการมีส่วนร่วมของสาธารณชน มาใช้ เพื่อขอรับความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำ SDG ไปใช้ปฏิบัติจริง หรือไม่?
  - คณะกรรมาธิการรัฐสภาได้ขอรับข้อเสนอจากผู้เชี่ยวชาญภายนอกเกี่ยวกับการดำเนินการขับเคลื่อน SDGs ซึ่งสะท้อนทั้งส่วนที่ดำเนินการได้ดี หรือที่ต้องปรับปรุงแก้ไข หรือไม่?
- คณะกรรมาธิการ หรือกลไกอื่น ๆ ที่คล้ายกัน ได้ดำเนินการ “ประเมินผลกระทบ”¹³ ของร่างกฎหมายจากมุมมองของ SDG มากน้อยแค่ไหน?
    - มีกระบวนการในการประเมินผลกระทบด้านเพศสภาพ ที่เกิดขึ้นจากกฎหมายที่เสนอ หรือไม่?
    - มีกระบวนการในการประเมินผลกระทบด้านสิทธิมนุษยชน ที่เกิดขึ้นจากกฎหมายที่เสนอ และดูแลให้เกิดการปฏิบัติทั้งตามตราสารระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน ซึ่งรัฐบาลได้ให้สัตยาบัน และตามข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของกลไกสิทธิมนุษยชนแห่งสหประชาชาติ หรือไม่?
  - รัฐสภามีระบบการสนับสนุน ที่มีประสิทธิภาพอย่างไรบ้าง?
    - บุคลากรและผู้ปฏิบัติงานปัจจุบันได้ค้นหา และนำเสนองานวิจัยด้านกฎหมาย การวิเคราะห์ผลกระทบของ SDG และการสนับสนุนอื่น ๆ ตามที่จำเป็น ให้กับสมาชิกรัฐสภา และคณะกรรมาธิการที่เกี่ยวข้อง หรือไม่?
    - ภายหลังจากการบัญญัติกฎหมายแล้ว เครื่องมือหรือข้อมูลที่ช่วยให้รัฐสภาสามารถนำมาใช้ในการขับเคลื่อนการดำเนินการ SDG อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีอะไรบ้าง?

13 เครื่องมือประเมินผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมออกแบบมาเพื่อส่งเสริมให้รัฐสภานำปรับใช้กับการประเมินผลกระทบต่อสังคม วัฒนธรรม เพศ สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน ความยากจน และเศรษฐกิจอันเกิดจากกฎหมายที่นำเสนอ ซึ่งโดยทั่วไป เจ้าหน้าที่ฝ่ายเลขานุการของรัฐสภานำเสนอต่อสมาชิกรัฐสภา เป็นรายงานข้อมูลเพื่อการพิจารณา

คำถามที่ 5: การจัดหาแหล่งระดมเงินทุนเพื่อสนับสนุน SDGs

รัฐสภาได้พิจารณารับรองแผนการใช้จ่ายงบประมาณของประเทศ และติดตามดูแลการใช้จ่าย เพื่อให้แน่ใจว่า มีการใช้งบประมาณแผ่นดินอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ซึ่งในบทบาทนี้ รัฐสภาสามารถใช้อำนาจในการออกกฎหมายและการกำกับดูแล เพื่อให้รัฐบาลจัดทำแผนงบประมาณด้านสิทธิมนุษยชนที่ดูและและจัดความยากจน มีความอ่อนไหวทางเพศ และสนับสนุนการดำเนินการ SDG อย่างแท้จริง

ส่วน ก: การพิจารณาข้อมูลพื้นฐาน (baseline) ของคุณ

- แผนงบประมาณที่นำเสนอล่าสุดได้อธิบายถึงวิธีการขับเคลื่อน SDGs ให้เป็นจริง หรือไม่? และรัฐสภาเรียกร้องหรือกำหนดให้รัฐบาลทำเช่นนั้น หรือไม่?
- มีการจัดสรรงบประมาณเฉพาะสำหรับการดำเนินการขับเคลื่อน SDGs หรือไม่? ถ้ามี การจัดสรรงบประมาณดังกล่าว คิดเป็นร้อยละเท่าไร และมีวัตถุประสงค์ เพื่ออะไรบ้าง?
- ประเทศได้รับหรือให้ทุนสนับสนุนการพัฒนาระหว่างประเทศ เพื่อสนับสนุน SDGs หรือไม่?
- มีข้อกำหนดของคณะกรรมการด้านงบประมาณและการเงินที่กำหนดให้นำ SDG ไปปฏิบัติเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการกำกับดูแล หรือไม่?
- มีสำนักงานงบประมาณหรือหน่วยงานในสำนักเลขาธิการรัฐสภาที่สนับสนุนคณะกรรมการรัฐสภา ในการประเมินค่าใช้จ่ายงบประมาณที่เสนอ และตามที่ใช้จ่ายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อน SDGs หรือไม่?

ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา:

- มีรายงานเกี่ยวกับ SDGs ที่สถาบันตรวจสอบระดับสูงสุดของประเทศ หรือหน่วยงานที่คล้ายคลึงกัน นำส่งให้กับรัฐสภา กิจบ้าง?
- มีรายงานจากคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอ้างอิงเฉพาะเกี่ยวกับการจัดสรรเงินทุนหรือแสดงรายการค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับ SDGs กิจบ้าง?

ส่วน v: การสะท้อนผลลัพธ์จากความพยายามของคุณ

- รัฐสภาได้นำเนื้อหา SDGs มาใช้ในการอภิปรายและการพิจารณารับรองแผนงบประมาณ มากน้อยแค่ไหน?
  - รัฐสภามีอำนาจเสนอแนะการแก้ไขต่อรัฐบาล หรือการแก้ไขงบประมาณโดยตรงตามความเห็น หรือมติของรัฐบาล หรือไม่?
- รัฐสภาสามารถตรวจสอบประสิทธิภาพในการใช้จ่ายงบประมาณ และประเมินว่า ส่วนนี้ทำให้เกิดการขับเคลื่อนการดำเนินงาน SDG ให้ก้าวหน้า ได้อย่างไร?
  - ในกรณีที่มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุน SDG ไม่ค่อยดีมากนัก รัฐสภาหรือคณะกรรมการมีอำนาจในการดำเนินการหรือขอให้รัฐบาลดำเนินการแก้ไขสถานการณ์ดังกล่าว หรือไม่?
- รัฐสภามีส่วนร่วมในการกำกับดูแลการจัดการจัดหาเงินทุนเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศ เพื่อสนับสนุน SDGs อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรบ้าง?
  - มีการบันทึกเงินช่วยเหลือจากต่างประเทศ ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน (องค์กรพัฒนาเอกชน มูลนิธิ และอื่นๆ) ในระบบงบประมาณของประเทศ หรือไม่? และมีการกำกับดูแลเงินทุนเหล่านี้ อย่างไรบ้าง?

- มีแผนความร่วมมือเพื่อการพัฒนาประเทศ (หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “นโยบายการช่วยเหลือ (aid policy)”) หรือไม่? และรัฐบาลได้รายงานต่อรัฐสภาเกี่ยวกับการดำเนินการตามแผนดังกล่าว หรือไม่?
- มีเงินกู้หรือข้อตกลงระหว่างประเทศกับหุ้นส่วนการพัฒนา ระหว่างประเทศ ที่ต้องได้รับการอนุมัติจากรัฐสภาหรือกลไกที่กำหนดในสภาใด ๆ หรือไม่?
- สำนักงานงบประมาณหรือสำนักเลขาธิการรัฐสภาสามารถดำเนินการตรวจสอบงบประมาณด้านเพศสภาพ (gender audit of the budget) หรือการวิเคราะห์งบประมาณจากมุมมองด้านสิทธิมนุษยชน หรือไม่?
  - ถ้าสามารถดำเนินการได้ มีความต้องการการสนับสนุนอะไรเพิ่มเติมบ้าง เพื่อให้สามารถดำเนินการตรวจสอบหรือวิเคราะห์ดังกล่าวได้?
  - มืองค์กรภาคประชาสังคมใดบ้าง ที่รัฐสภาสามารถเป็นหุ้นส่วนในการผลิตการตรวจสอบหรือวิเคราะห์เหล่านั้นได้?

คำถามที่ 6: การติดตามสังเกตผลลัพธ์ของ SDGs

การดำเนินการตรวจสอบ SDGs อย่างรอบด้าน ทั้งในระดับประเทศและระดับโลก โดยมีการจัดส่งรายงานผลการดำเนินการเป็นประจำและสม่ำเสมอในกรอบความร่วมมือระดับโลก เพื่อติดตามความคืบหน้าในแต่ละประเทศ ทั้งนี้ การติดตามในระดับประเทศโดยทั่วไปจะเชื่อมโยงความรับผิดชอบในการดำเนินการตามนโยบายระดับชาติและแผนงานที่สอดคล้องกับกรอบงาน SDG การนำแนวทางสิทธิมนุษยชนมาใช้ใน SDGs ยังทำให้เน้นย้ำผลลัพธ์ที่มีคุณภาพและการกระจายตามประเด็นต่าง ๆ ดังนั้น การตรวจสอบความท้าทายที่เกี่ยวข้องกับมาตรการใหม่ ๆ เหล่านี้

จึงควรเป็นวาระที่มีความสำคัญอันดับแรก การรวบรวมและวิเคราะห์ ข้อมูลมีความสำคัญ โดยใช้ศักยภาพและความร่วมมือระดับประเทศ ในการเก็บรวบรวมและแยกแยะข้อมูล ตามลักษณะต่าง ๆ ทั้ง เพศ อายุ ความเป็นสมาชิกในกลุ่มชน/คนกลุ่มน้อย และสถานะทางสุขภาพ

ส่วน ก: การพิจารณาข้อมูลพื้นฐาน (baseline) ของคุณ

- ประเทศได้จัดทำรายงานระดับชาติเกี่ยวกับความคืบหน้าในการดำเนินการ SDGs หรือไม่?
- ประเทศได้มีส่วนร่วมในกลไกการทบทวนระดับสูงทางการเมือง (HLPF) และได้รับข้อเสนอแนะจากประเทศต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินการเพิ่มเติมในการขับเคลื่อน SDGs หรือไม่?

ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา:

- คณะกรรมาธิการการได้จัดรับฟังข้อมูลการดำเนินการเกี่ยวกับ SDGs ที่ครั้ง?
- มีคำถามของรัฐสภาที่ข้อที่กล่าวถึง SDGs โดยเฉพาะ?
- มีการสอบถามเกี่ยวกับ SDGs ที่ครั้ง?

ส่วน ข: การสะท้อนผลลัพธ์จากความพยายามของคุณ

- รัฐสภาได้ทบทวน อภิปราย และดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับรายงานความคืบหน้าหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่รัฐบาลจัดทำขึ้น เกี่ยวกับการขับเคลื่อนการดำเนินการ SDGs และ/หรือแผนพัฒนาที่ยั่งยืนระดับประเทศในระดับใด?
- รัฐสภามีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานความคืบหน้า หรือไม่?
- มีการจัดส่งรายงานเหล่านี้ให้กับคณะกรรมการรัฐสภา เพื่อพิจารณาเพิ่มเติม หรือไม่?

- มีการนำเสนอข้อเสนอแนะของรัฐสภาเกี่ยวกับการพัฒนาที่ยั่งยืนและ/หรือประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ SDG กลับไปยังกระบวนการนโยบายของรัฐบาล อย่างไร?
- รัฐสภาสามารถดูแลติดตามการปฏิบัติตามข้อเสนอแนะการขับเคลื่อน SDG ของกลไกการทบทวนระดับสูงทางการเมือง (HLPF) มากน้อยแค่ไหน?¹⁴
  - มีการกำหนดวาระการพิจารณาเนื้อหาในรายงานกลไกการตรวจสอบระหว่างประเทศ และนำมาอภิปรายในการประชุมของรัฐสภา หรือไม่?
  - มีการจัดส่งรายงานเหล่านี้ให้กับคณะกรรมการรัฐสภาเพื่อพิจารณารายละเอียดเพิ่มเติม (เช่น ด้านกิจการการต่างประเทศ หรือที่เกี่ยวข้อง) หรือไม่?
  - เมื่อหน่วยงานระหว่างประเทศเสนอแนะรัฐบาลเกี่ยวกับการขับเคลื่อน SDG ไปปฏิบัติ จะมีการเสนอให้รัฐสภาพิจารณาทบทวน อภิปราย และ/หรือดำเนินการ หรือไม่?
- รัฐสภาได้ริเริ่มและดำเนินกระบวนการสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินการ ขับเคลื่อน SDG มากน้อยเพียงใด?
  - มีอำนาจในการริเริ่มการสอบถามข้อเท็จจริง เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานตามแผนงานหรือนโยบายที่เกี่ยวข้องกับ SDG ของรัฐบาล หรือไม่?
  - ในการสอบถามข้อเท็จจริงของรัฐสภา ดำเนินการโดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมอย่างเปิดเผยต่อสาธารณชน หรือมีผู้

---

14 รัฐบาลจำเป็นต้องจัดทำและนำเสนอรายงานต่อเวทีการเมืองระดับสูงของสหประชาชาติของคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมแห่งสหประชาชาติ (ECOSOC) ซึ่งรับผิดชอบสำหรับการกำกับ ติดตามการขับเคลื่อน SDG โดยภาพรวม ดูได้จาก <https://sustainabledevelopment.un.org/hlpf>

เชี่ยวชาญภายนอกเข้าร่วม เพื่อให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับ
ประเด็นการนำ SDG ไปปฏิบัติในชีวิตจริง หรือไม่?

- ภายหลังจากการสอบถามข้อเท็จจริงดังกล่าวแล้ว มีการจัดทำ
รายงานอย่างเป็นทางการ หรือไม่? หากมี ได้มีการเผยแพร่
รายงานต่อสาธารณะหรือไม่? และ มีการเผยแพร่รายงาน
ดังกล่าวสู่สาธารณะ (เช่น ในห้องสมุดหรือบนเว็บไซต์ของ
รัฐสภา) หรือไม่?
- รัฐสภาสามารถกดดันให้รัฐบาลและ/หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กับการขับเคลื่อน SDG พิจารณาข้อเสนอแนะจากการ
สอบถามข้อเท็จจริงเหล่านี้ ให้มีประสิทธิผล อย่างไรบ้าง?
- **รัฐสภาได้ติดตามนโยบายการพัฒนาของรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็
ในฐานะ “ผู้บริจาค” หรือ “ผู้รับ” ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนา
ในต่างประเทศ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรบ้าง?**
  - มีการจัดส่งรายงานประจำปีเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินหรือการ
รับเงินช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาในต่างประเทศ ให้กับรัฐสภา
เพื่อพิจารณาทั้งในรัฐสภาโดยรวม หรือในคณะกรรมการที่
เกี่ยวข้อง หรือไม่?
- **รัฐสภาได้ติดตามผลปฏิสัมพันธ์ของรัฐบาลกับหุ้นส่วนการ
พัฒนาระหว่างประเทศ (เช่น ผู้บริจาคตามความร่วมมือแบบ
ทวิภาคี หน่วยงานระดับภูมิภาค และองค์กรความร่วมมือแบบ
พหุภาคี) มีประสิทธิภาพ มากน้อยเพียงใด?**
  - รัฐบาลจำเป็นจัดทำระบบข้อมูลนำเสนอให้รัฐสภา เกี่ยวกับ
แผนงาน โครงการ และกิจกรรม ที่ได้รับการสนับสนุนจากหุ้น
ส่วนการพัฒนาระหว่างประเทศหรือไม่?
  - มีการเชิญพันธมิตรด้านการพัฒนาระหว่างประเทศ ให้นำ
เสนอบรรยายสรุป ในรัฐสภาหรือคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง
กับ SDG หรือไม่?

คำถามที่ 7: การประสานความร่วมมือกับประชาชน

การทำให้กระบวนการขับเคลื่อน SDGs มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง หมายความว่า ประชาชนทั้งหมดพึงสามารถให้ความเห็นต่อกระบวนการทางกฎหมายและนโยบายที่ส่งผลกระทบต่อพวกเขาได้ นอกจากนี้ยังพึงสามารถเรียกร้องให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจทั้งในรัฐบาลและรัฐสภาดำเนินการใด ๆ ที่เป็นการแก้ไข ทั้งนี้ การเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรวดเร็วทำให้เกิดวิธีการใหม่ๆ ในการมีส่วนร่วมในการวางแผนการพัฒนา การจัดทำงบประมาณ การนำไปปฏิบัติ และกระบวนการตรวจสอบ ซึ่งในช่วงเดียวกัน ยังคงมีการดำเนินการเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิธีดำเนินการแบบเดิม ๆ ซึ่งรวมถึงการมีส่วนร่วมของพลเมืองในกระบวนการรัฐสภาโดยทั่วไป ส่วนนี้ มีความสำคัญ สำหรับรัฐสภาในการมีส่วนร่วมกับสาธารณชนเชิงรุก เพื่อกำหนดวาระความสำคัญของ SDG ที่เกี่ยวกับประชาชนทั่วไป และเพื่อประเมินผลการขับเคลื่อนการดำเนินงานของ SDG ในพื้นที่

ส่วน ก: การพิจารณาข้อมูลพื้นฐาน (baseline) ของคุณ

- มีการรณรงค์ทั่วประเทศเพื่อสร้างการรับรู้สาธารณะเกี่ยวกับ SDGs หรือไม่? และรัฐสภา เป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินกิจกรรมการรณรงค์ดังกล่าว หรือไม่?
- รัฐสภาได้จัดการปรึกษาหารือสาธารณะเกี่ยวกับ SDGs เป็นประจำ หรือไม่? และมีการนำแพลตฟอร์มออนไลน์ที่เข้าถึงได้แบบเปิด มาใช้สร้างการมีส่วนร่วมกับสาธารณชน ในประเด็น SDGs หรือไม่?

ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา:

- มีการจัดกิจกรรมรณรงค์สาธารณะเกี่ยวกับ SDGs ที่ครั้งในรัฐสภา หรือโดยรัฐสภา?

- มีกิจกรรมการปฏิบัติงานในพื้นที่ หรือพบปะผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ที่เน้นการนำ SDGs ไปขับเคลื่อน กี่ครั้ง?

ส่วน v: การสะท้อนผลลัพธ์จากความพยายามของคุณ

- รัฐสภา มีการสื่อสารที่ดี และมีประสิทธิภาพต่อสาธารณชน เกี่ยวกับงานเพื่อสนับสนุนการดำเนินการ SDG อย่างไรบ้าง?
  - รัฐสภามีกลยุทธ์ในการสื่อสาร ซึ่งรวมถึง การจัดกิจกรรม สาธารณะที่ในประเด็น SDG หรือไม่?
  - เว็บไซต์ของรัฐสภาออกแบบมาเพื่อให้ระบุกิจกรรมที่เกี่ยวกับ SDG ของฝ่ายนิติบัญญัติ ได้ง่ายหรือไม่?
  - รัฐสภาใช้สื่อสังคมออนไลน์ (social media) เพื่อสื่อสาร เกี่ยวกับงานที่เกี่ยวข้องกับ SDG หรือไม่?
- รัฐสภาได้พบประชาชน องค์กรภาคประชาสังคม และ ภาควิชาการเพื่อหารือเกี่ยวกับ SDGs หรือประเด็นการพัฒนา มากน้อยแค่ไหน?
  - สำนักเลขาธิการรัฐสภาดูแลสนับสนุนกิจกรรมเพื่อให้สมาชิก รัฐสภาพบปะกับสาธารณชน เพื่อหารือเกี่ยวกับประเด็น SDG ได้อย่างไรบ้าง?
  - มีการจัดระบบการดำเนินการดังกล่าวทั้งรัฐสภาได้ หรือไม่? ถ้าได้ มีการดำเนินการอย่างไร?
  - มีการดำเนินการกิจกรรมใด ๆ เป็นพิเศษ เพื่อให้สามารถ เข้าถึงคนรุ่นใหม่ด้วย หรือไม่?
- คณะกรรมาธิการรัฐสภาได้ดำเนินงานติดตามกำกับดูแลการ ดำเนินการ SDG และผลกระทบของโครงการที่เกี่ยวข้องกับ SDG ในพื้นที่ ชุมชน และในภูมิภาค มากน้อยแค่ไหน?

- คณะกรรมการรัฐสภามีอำนาจและ/หรือทรัพยากรเพียงพอที่จะปฏิบัติงานในพื้นที่ หรือไม่?
- หากมีอำนาจและทรัพยากรเพียงพอตามข้อข้างต้น ในการปฏิบัติงานในพื้นที่ของคณะกรรมการรัฐสภา ได้มีความพยายามแบบเฉพาะ ในการพบปะกับชุมชนชายขอบหรือกลุ่มเปราะบาง (เช่น ผู้หญิง คนหนุ่มสาว หรือคนยากจน) หรือไม่?

คำถามที่ 8: การดูแล และกำกับให้การดำเนินการตาม SDGs ตอบสนองต่อภาวะเปราะบาง การด้อยโอกาส และความเสี่ยงต่าง ๆ มากที่สุด

วาระปี 2573 เน้นย้ำความสำคัญ “การไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง (no one will be left behind)” ซึ่งเป้าหมายที่ 5 เน้นย้ำไปที่ความไม่เสมอภาคทางเพศ (gender equality) และเป้าหมายที่ 10 เรียกร้องให้รัฐบาลลดความเหลื่อมล้ำและความไม่เสมอภาคที่เกิดขึ้นในมิติต่าง ๆ ภาพกว้างวาระปี 2573 แสดงความมุ่งมั่นอย่างชัดเจนว่า ในการดำเนินการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์เหล่านั้น ประเทศต่าง ๆ จำเป็นต้องมีมาตรการโดยตรงในการจัดการกับความไม่เสมอภาคทางเพศ และใช้ความพยายามในทุกวิถีทางในการดูแล และเกี่ยวพันกับกลุ่มประชากรชายขอบ ที่มีความเปราะบาง ความเสี่ยง หรือด้อยโอกาสต่าง ๆ ในส่วนนี้ จำเป็นต้องปรับแนวทางให้เข้ากับบริบททางพื้นที่ต่าง ๆ (อาทิ ชุมชนชนบทอาจจะเข้าถึงบริการต่าง ๆ ได้น้อยกว่า) ทางกลุ่มประชากร (อาทิ การใช้ความพยายามพิเศษในการสนับสนุนให้กลุ่มเด็กและเยาวชนสามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมที่เหมาะสม หรือตามตัวชี้วัดด้านประชากรในลักษณะอื่น ๆ โดยรัฐสภาสามารถใช้หน้าที่และอำนาจในการดูแลให้การดำเนินการต่าง ๆ ตอบสนอง หรือครอบคลุมกลุ่มประชาชนชายขอบที่เปราะบาง มีความเสี่ยง หรือด้อยโอกาสเหล่านั้น

ส่วน ก: การพิจารณาข้อมูลพื้นฐาน (baseline) ของคุณ

- ประเทศของคุณได้พิจารณาและจำแนกกลุ่มประชากรชายขอบที่เปราะบาง มีความเสี่ยง หรือด้อยโอกาส ไว้อย่างชัดเจนหรือไม่?
  - หากได้จำแนกไว้ ประชากรกลุ่มนี้มีจำนวนเท่าไร? คิดเป็นสัดส่วนเท่าไร เมื่อเทียบกับประชากรโดยรวมของประเทศ? และใช้หลักเกณฑ์ใด ในการจำแนกประชากรกลุ่มนี้?
- การกำหนดเป้า และตัวชี้วัดระดับชาติพิจารณา และให้ความสำคัญกับประชากรชายขอบ ที่เปราะบาง มีความเสี่ยง หรือด้อยโอกาส ที่ตกหล่นจากการสำรวจ หรือไม่มีข้อมูลที่พบหรือไม่?
  - มีการเตรียมจำแนกข้อมูลแสดงผลกระทบ หรือการดำเนินการตาม SDGs ที่เกิดขึ้นกับประชากรกลุ่มนี้ เพื่อนำเสนอต่อรัฐสภา หรือไม่?
- ผู้แทนของประชากรกลุ่มเปราะบาง (อาทิ ผู้หญิง เด็กและเยาวชน ชนพื้นเมือง คนพิการ ชนกลุ่มน้อยด้านวัฒนธรรม หรือชาติพันธุ์) ได้เข้าร่วม หรือแสดงบทบาทในรัฐสภาอย่างไรบ้าง?
- เมื่อมีการกำหนดวาระหลักในการดำเนินการตาม SDG ระดับชาติ ได้มีการวิเคราะห์ลักษณะเฉพาะของกฎหมาย นโยบาย หรือแผนงานพิเศษ เพื่อสนองตอบต่อประชากรชายขอบที่เปราะบาง มีความเสี่ยง หรือด้อยโอกาส หรือไม่?
- รัฐสภามีความพยายามพิเศษใด ๆ (อาทิ ผ่านคณะกรรมการธิการรัฐสภา หรือทำกระบวนการระหว่างการตรวจเยี่ยมในพื้นที่) เพื่อทำกระบวนการปรึกษาหารือกับประชากรชายขอบ

ที่เปราะบาง มีความเสี่ยง หรือด้อยโอกาส และกลุ่มที่ตกหล่น
ในประเด็นที่เกี่ยวกับ SDG หรือไม่?

ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา:

- มีการอภิปรายในรัฐสภาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสิทธิและความต้องการของประชากรชายขอบ ที่เปราะบาง มีความเสี่ยง หรือด้อยโอกาส กี่ครั้ง?
- มีการจัดการรับฟังข้อมูลและความเห็นจากผู้แทนประชากรชายขอบ ที่เปราะบาง มีความเสี่ยง หรือด้อยโอกาส กี่ครั้ง?

ส่วน v: การสะท้อนผลลัพธ์จากความพยายามของคุณ

- รัฐสภามีการดำเนินการอะไรบ้าง เพื่อดูแลให้แน่ใจว่า ในการดำเนินการตามเป้าของ SDGs จะ “ไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง”?
  - มีการจัดทำ/นำเสนอข้อมูลด้านสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของประชากรชายขอบ ที่เปรียบเทียบกับประชากรกลุ่มอื่น ๆ กับสมาชิกรัฐสภา หรือไม่และอย่างไร และมีการรับรู้เกี่ยวกับข้อเรียกร้องและความต้องการของประชากรชายขอบ รวมถึงการดูแลข้อท้าทายในการป้องกันผลกระทบต่อสิทธิของประชากรกลุ่มเปราะบาง หรือกลุ่มเสี่ยงต่าง ๆ (ด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม) ภายในประเทศ หรือไม่?
  - สมาชิกรัฐสภาได้นำข้อมูลนี้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนา การจัดทำกฎหมาย การพิจารณารับรองและจัดสรรงบประมาณ รวมถึงการติดตาม ทบทวนการดำเนินการต่าง ๆ ตาม SDGs มากน้อยแค่ไหน?

- รัฐสภาได้นำยุทธศาสตร์อะไรบ้าง มาปรับใช้เพื่อส่งเสริมความหลากหลายในรัฐสภา (ถ้ามี)? กลไกรัฐสภาใดบ้าง¹⁵ ที่นำมาใช้ในการส่งเสริมความเสมอภาคแล้วประสบความสำเร็จ และเพราะเหตุใด? มีปัจจัยอะไรบ้างที่นำมาใช้เพื่อส่งเสริมให้บุคคลที่มีความแตกต่างหลากหลายสามารถปฏิบัติงานในรัฐสภา หรือหนุนเสริมให้เกิดการดำเนินการดังกล่าว?
  - รัฐสภาได้ติดตามดูแลให้เกิดการมีผู้แทนของประชากรชายขอบ หรือกลุ่มที่ตกหล่นเข้ามาเป็นสมาชิกของรัฐสภา รวมถึงในส่วนของบุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่ประจำในรัฐสภา หรือมีส่วนในการพิจารณา หรือตัดสินใจต่าง ๆ หรือไม่?
- มีการนำแนวทาง/รูปแบบอื่นใดบ้างมาใช้ดำเนินการ เพื่อรับฟังและรวบรวมข้อมูล ความเห็น และข้อเสนอแนะของประชากรกลุ่มชายขอบ หรือกลุ่มที่ตกหล่น เข้ามาในกระบวนการของรัฐสภา ในส่วนที่เกี่ยวกับประเด็น SDG (อาทิ การแต่งตั้งบุคคลที่มีได้เป็นสมาชิกรัฐสภา ให้ทำหน้าที่กรรมการ และการแสวงหาผู้แทนสมาชิกของประชากรกลุ่มชายขอบ มาทำหน้าที่ที่ปรึกษาคณะกรรมการ)?

---

15 ตัวอย่างเช่น กฎ/ระเบียบ หรือขั้นตอนภายในรัฐสภา กฎ/ระเบียบเกี่ยวกับพรรคการเมือง การมีคณะกรรมการรัฐสภาเฉพาะที่ตั้งขึ้นเพื่อดูแลสิทธิของประชากรชายขอบ ผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มเสี่ยง การจัดการฝึกอบรมสำหรับด้านสิทธิมนุษยชน แล/หรือสิทธิของกลุ่มชายประชากรชายขอบเป็นการเฉพาะให้กับสมาชิกรัฐสภา

ข้อมูลอ้างอิง

การทำความเข้าใจเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

- A/RES/70/1. Transforming our world: the 2030 Agenda for Sustainable Development. http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E
- A/RES/69/313. Addis Ababa Action Agenda of the Third International Conference on Financing for Development. http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/69/313&Lang=E
- United Nations Development Group (2015). Mainstreaming the 2030 Agenda for Sustainable Development: Interim reference guide to UN Country Teams. <http://www.undp.org/content/dam/undp/library/MDG/Post2015-SDG/UNDP-SDG-UNDG-Reference-Guide-UNCTs-2015.pdf>
- Sustainable Development Solutions Network (2015). Getting started with the Sustainable Development Goals, A guide for stakeholders. <http://unsdsn.org/wp-content/uploads/2015/12/151211-getting-started-guide-FINAL-PDF-.pdf>

รัฐสภา และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

- Hanoi Declaration. The Sustainable Development Goals: Turning words into action. Adopted by the 132nd IPU Assembly, Hanoi, 1 April 2015. <http://www.ipu.org/conf-e/132/rpt-gendebate.htm>
- Placing democracy at the service of peace and sustainable development: Building the world the people want.

Declaration adopted at the Fourth World Conference of Speakers of Parliament, New York, 2 September 2015.
<http://www.ipu.org/splz-e/speakers15/declaration.pdf>

เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง และเป็นประโยชน์สำหรับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

- United Nations Sustainable Development Knowledge Portal. <https://sustainabledevelopment.un.org/frameworks>
- High Level Political Forum on Sustainable Development Goals. <https://sustainabledevelopment.un.org/hlpf>
- Open Working Group on Sustainable Development Goals. <https://sustainabledevelopment.un.org/owg.html>
- United Nations Global Compact SDGs Briefs. <https://www.unglobalcompact.org/library/1401>
- WorldWeWant. <https://www.worldwewant2030.org/>

Useful parliaments and SDGs websites

- Inter-Parliamentary Union. www.ipu.org
- Agora Parliamentary Portal SDGs pages. <http://www.agora-parl.org/resources/aoe/sustainable-development-goals-sdgs-post-2015-agenda>

กติกรรูปประกาศ

สหภาพรัฐสภา (IPU) ขอขอบคุณ ซาเมียน รอดติเกซ (Charmaine Rodriguez) สำหรับการเริ่มต้นจัดทำร่างเนื้อหาของชุดเครื่องมือ พร้อมได้นำความเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้รับรัฐสภา และสมาชิกรัฐสภาในหลาย ๆ ประเทศ และภูมิภาคมาพัฒนาเนื้อหาเพิ่มเติม ซึ่งสหภาพรัฐสภา (IPU) ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง นอกจากนั้น ยังขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งต่อสำนักงานโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) สำหรับความเห็น และการสนับสนุนในการทดสอบร่างฉบับต่าง ๆ ของชุดคู่มือนี้ ในระดับประเทศ

Inter-Parliamentary Union

For democracy. For everyone.

+41 22 919 41 50

+41 22 919 41 60

postbox@ipu.org

Chemin du Pommier 5
CH-1218 Le Grand-Saconnex
Geneva
www.ipu.org